

Geloof - Vormgeloof - Ongeloof

**Wie weet wat geloven betekent, herkent ook de gevaren van
het vormgeloof en het ongelooft**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.1894 Verward denken - Genade - Ongeloof - Geloof
- BD.3717 Het levend geloof en zijn kracht
- BD.4017 Wat is geloof?
- BD.4310 "Zalig zij die niet zien en toch geloven!"
- BD.4936 De geloofskracht van een levend, doch verkeerd geloof
- BD.5173 Een waarschuwende stem tot de ongelovigen
- BD.5353 Geloofsarmoede
- BD.5726 Een sterk geloof - Het navolgen van Jezus
- BD.6033 De weg van de liefde en het geloof
- BD.6481 Gericht aan godloochenaars
- BD.6874 De zegen van de twijfel - Waarheid
- BD.6876 Geloof zonder liefde is dood
- BD.6925 Het kunnen geloven vereist het willen geloven
- BD.6976 De wilsvrijheid schakelt bewijzen om te geloven uit
- BD.7292 Blind geloof - Dood christendom
- BD.7462 Vrees is gebrek aan geloof
- BD.8096 Verandering tot liefde en geloof
- BD.8128 Het geloof in Gods tegenwoordigheid
- BD.8197 Zwak geloof - Ongelovigheid
- BD.8503 God verlangt een levend geloof
- BD.8594 Pijnlijke middelen kunnen helpen om te geloven
- BD.8598 De mens mag niet door bewijzen gedwongen worden om te geloven
- BD.8722 Ongeloof in het aangesproken worden door God

BD.1894

21 april 1941

Verward denken - Genade - Ongeloof - Geloof

In het verwarde denken van de mensen is de verklaring te vinden voor hun ongelooft. Wanneer de mensen zich aansluiten bij een bepaalde geestelijke richting die geheel verkeerd genoemd kan worden - in vergelijking met de zuivere leer van Christus - dan is dat een misleid denken, dat des te meer verstrekkende gevolgen heeft, hoe minder het met de waarheid overeenkomt.

Gedachten die tegenovergesteld zijn aan de waarheid, moeten zodoende van het juiste geloof afleiden, echter een goede bodem bereiden voor het ongelooft. De ongelovige mens zal daarom geen heldere gedachten kunnen vatten, maar sprongsgewijs nu eens het ene en dan weer het andere geloven, dat wil zeggen: voor waar houden, dus is zijn gedachtegang verward. Het ware zal hij echter waarschijnlijk niet als waar inzien - en zodoende is zo'n toestand weinig bevredigend, hij levert de mens geen geestelijke vooruitgang op maar verontrust hem voortdurend, en laat hem nochtans lang in zijn opvatting volharden. Hij zal aan de zuivere waarheid voorbijgaan want hij sluit God uit. Hij zal dus door eigen denken - en uit eigen kracht, het voor hem onbegrijpelijke trachten te doorgronden, en zijn denken gaat derhalve verkeerde wegen. Ofwel, zijn wil de waarheid te kennen is niet groot en ze kan hem daarom ook niet gegeven worden, terwijl daarentegen de helderste wijsheid die mens wordt toegezonden die naar inzicht verlangt ter wille van de waarheid zelf.

Geloof en ongelooft hebben een tegenovergestelde basis. Om te kunnen geloven moet de mens in een kinderlijke verhouding tot God staan - hij moet zich zonder beperking overgeven aan de eeuwige Godheid, hij moet zichzelf voor klein en onbeduidend houden en in de eeuwige Godheid een Wezen van hoogste volmaaktheid zien - en dat is geloof!

De ongelovige echter ontkent alles. Hij houdt zich voor schrander en wijs en is daarom niet toegankelijk voor onderricht - hij zal zich nimmer aan een hoger Wezen onderwerpen, daar hij het bestaan van dat Wezen loochent. Hij voelt zich dus hoog verheven.

En zo is de basis geheel verschillend. Het denken van de gelovige mens is helder en passend, terwijl de ongelovige mens in zijn gedachten geen orde heeft en ook tot geen juiste conclusie kan komen, want een mens die zich verheven voelt kan ook

nooit meer de helderheid van geest gegeven worden, want hij bidt niet om die genade - en ze kan hem daarom niet geschonken worden.

Zonder de goddelijke genade kan de mens echter niet juist denken. Maar vaak is de wil van de mens te zwak om bij God zelf hulp te zoeken, en zodoende zal hij in onwetendheid ronddolen en dat zolang, tot hij in gebed de helderheid van geest vraagt en dan deemoedig van de goddelijke genaden gebruik maakt.

Amen

BD.3717

18 maart 1946

Het levend geloof en zijn kracht

Het levend geloof kan bergen verzetten. Dat is voor u maar een wijze van spreken, want u hebt de kracht van het geloof nog niet beproefd - en dus kent u ook niet zijn doeltreffendheid, u weet niet dat de diep gelovige mens zich van mijn kracht bedienen kan en hem daarom ook alles mogelijk is. Doch hoe diep moet dat geloof zijn dat alles teweegbrengt wat zo'n mens wil? Om zo'n sterkte van geloof te bezitten moet de mens zo innig met Mij verbonden zijn, dat hij zich niet meer als een enkeling voelt, maar als een deel van Mij, dat niet van Mij te scheiden is en daarom ook met de kracht doorstroomd is die van Mij uitgaat. Hij moet Mij steeds en altijd om zich voelen - mijn tegenwoordigheid moet hem zo tot zekerheid geworden zijn, dat hij vanuit die overtuiging denkt, spreekt en handelt.

En omdat hij Mij erkent als de hoogste Liefde, Wijsheid en Almacht - dus dit geloof in hem eveneens tot een vaste overtuiging geworden is, zo zijn er voor hem ook geen grenzen aan mijn werkzaamheden en dus ook niet voor hem, die zich als een deel van mijzelf en met mijn kracht doordrongen voelt. Zo'n geloof vermag alles en kan zo ook dingen volbrengen die buiten het menselijk kunnen liggen. Hij brengt dan wonderen tot stand en toch zijn het alleen natuurlijke processen van een mens die zo is als hij op aarde moet zijn die zijn doel bereikt heeft en zijn ziel in een rusttoestand gebracht heeft, die zijn oertoestand benadert. Zo'n sterk geloof verlangt volledige overgave aan Mij, een geheel loslaten van het aardse het verlangt de vereniging met Mij door de liefde.

Vast en diep kan alleen een mens geloven die onafgebroken in de liefde bezig is, want de aaneensluiting met Mij moet eerst plaatsgevonden hebben voordat nu de mens zich zo dicht bij Mij voelt, dat mijn tegenwoordigheid voor hem waarborg is voor ieder werk dat hij doen wil. De kracht van de liefde die hem toestroomt als

gevolg van zijn werkzaam zijn in liefde, moet zijn geloof verdiepen omdat die van mijzelf en mijn tegenwoordigheid getuigt. En wie Mij zelf in zich en naast zich voelt weet ook, dat er voor hem voor eeuwig geen losmaken van Mij meer bestaat - en dat hij zich dus ook ongestraft van mijn kracht bedienen kan - omdat Ikzelf wil, dat hij werkt in mijn plaats om de medemensen de kracht van het geloof en de liefde te bewijzen - om hun getuigenis te geven van mijn liefde en almacht, die het tot liefde geworden schepsel zodanig voorzien dat het zelf in geloof - met mijn kracht in alle volheid werken kan.

Het geloof verzet bergen - maak u zich daarom dit diepe geloof eigen en u zult tot alles in staat zijn ook reeds op deze aarde. Vorm u allereerst tot liefde, dan zal ook uw geloof in sterkte toenemen, uw geloof zal een levend geloof worden, dat wil zeggen: het zal werkzaam kunnen worden - terwijl een geloof zonder liefde een dood geloof blijft, een geloof in naam dat echter elke kracht mist.

Niet de woorden: "Ik geloof" zijn voldoende om Mij ertoe te brengen door u te werken, veeleer moet u in uw hart levend kunnen geloven - en dit levend geloof is alleen mogelijk door ononderbroken werkzaam te zijn in liefde, waardoor u van Mij de kracht in ontvangst neemt om dan te werken en zelfs het onmogelijk schijnende ten uitvoer te brengen.

Een diep geloof vermag alles. Maar het vereist mijn tegenwoordigheid - en hiervan kan u zich alleen verzekeren door daden van liefde. Dus is de liefde het belangrijkste, en als u de liefde niet hebt dan hebt u ook geen geloof, al probeert u ook steeds maar weer door woorden dat geloof te bewijzen. Het zal voor u nu ook begrijpelijk zijn waarom Ik steeds weer de liefde predik - waarom Ik mijn discipelen uitzond in de wereld om mijn liefdeleer te verbreiden. U kunt u ook wel verstandelijk het geloof eigen maken, het geloof aan een Macht die bovenmate liefdevol, machtig en wijs is - maar in verbinding treden met deze Macht kunt u pas door werkzaam te zijn in liefde. Dan pas wint ook uw geloof aan betekenis, want dan pas kan u zich van mijn kracht bedienen om vanuit een sterk geloof in Mij, deze kracht werkzaam te laten worden zoals Ik het beloofd heb.

Amen

BD.4017

4 april 1947

Wat is geloof?

De mens moet door zijn geloof zalig worden. Wat echter is geloof? Wanneer kan de mens met recht van zichzelf zeggen dat hij gelooft? Worden hem geestelijke leerstellingen voorgelegd, dan zal hij daar nooit een bewijs voor kunnen verlangen of leveren, want het geestelijke valt buiten het bereik van de werking van zijn verstand en zal nooit bewezen kunnen worden. Dus moet de mens als hij gelooft, iets voor waar houden wat niet bewezen kan worden.

Toch wordt er van hem meer gevraagd als hij zalig wil worden, dan slechts blind geloof dat daarin bestaat dat de mens er niets tegen inbrengt - dus dat hij schijnbaar de hem aangeboden geestelijke leerstellingen aanneemt. Er wordt van hem gevraagd dat hij innerlijk daar geheel positief tegenover staat - dat hij een leer aanneemt waarvan hij innerlijk overtuigd is - zonder daarvoor een bewijs te hebben.

Deze innerlijke overtuiging zal echter steeds het resultaat zijn van een verstandelijke werking - het innemen van een standpunt omtrent dat, wat hem gevraagd wordt te geloven. En dat standpunt moet zonder uiterlijke dwang van hemzelf uitgaan. Een leerstelling moet hem als het ware zolang verstandelijk bezighouden hij moet het voor en tegen afwegen, totdat hij zich een eigen mening heeft gevormd waarvoor hij nu echter ook met overtuiging kan instaan, wanneer hij om een uitleg wordt gevraagd.

Een geloofsleer moet doordacht worden voordat ze feitelijk geestelijk bezit kan worden, daar men anders van een blind geloof moet spreken, dat voor God geheel waardeloos is. Tot welk resultaat de mens door nadenken komt, hangt af van zijn wil de waarheid te kennen en zijn verlangen naar God - dat hem ook onbewust tot liefdadigheid aanspoort. Maar God zal hem niet in dwaling laten ronddolen die ernstig de waarheid zoekt, als hij zich door zijn levenswandel waardig toont de waarheid te ontvangen.

En omdat in de wereld de dwaling verspreid is daar de leugenvorst overal duisternis tracht te verbreiden en ieder licht zou willen doven, is het begrijpelijk, dat de dwaling onder de mensheid sterk om zich heen heeft gegrepen - omdat God de vrije wil van ieder persoonlijk respecteert, en ook Zijn heilig woord, dat de zuiverste waarheid garandeert, aan de vrije wil van de mensen is overgeleverd.

Derhalve moet het aan de wil van de mens overgelaten worden wel of niet te geloven, wanneer hij de afzonderlijke leerstellingen onderzoekt en daarover een standpunt inneemt. Om dit echter met overtuiging te kunnen moet hij in ieder geval een onderzoek instellen, dat wil zeggen: hij moet zich er in gedachten mee bezig houden. En als nu zijn verlangen echt is en hij de voorwaarden die God stelt om hem geestelijke gaven te kunnen geven, nakomt, dan zal ook zijn denken verlicht worden en het hem helder en duidelijk zijn waarvoor zijn hart zich positief instelt - en dan kan hij ook zonder bewijzen overtuigd zeggen: "Ik geloof!"

Op welke andere manier zouden overigens dwaalleren als zodanig herkend kunnen worden, en hoe zou God wel verantwoording van de mensen kunnen eisen als het Zijn wil zou zijn dat de werkzaamheid van het verstand uitgeschakeld wordt en daarvoor een onvoorwaardelijk blind geloof in de plaats komt? Dan zouden niet de mensen verantwoordelijk zijn, doch alleen de weinigen die deze leer proberen te verbreiden, die iedere tegenstand tegen zich onmogelijk willen maken door de eis blindelings te geloven.

Maar Gods wil is dat niet. Want juist door de activiteit van het denken begint ook pas de arbeid aan de ziel, waaraan in het eerste geval meestal geen aandacht wordt geschonken. Door het denkend bezig zijn wordt pas de verbinding met het geestelijke rijk tot stand gebracht, en de lichtwezens kunnen dan in actie komen en met hun eigenlijke werkzaamheid om te onderwijzen beginnen, wat echter onmogelijk is als de mens blindelings gelooft.

Maar de mens die beproeft zal zeker tot een bevredigend resultaat komen, als het waarheidsgetrouwe weten hem ernst is - als het hem erom gaat zijn standpunt in te nemen over God en over zijn ziel. Want God laat hen niet in duisternis die het licht zoeken. En steeds zal het resultaat van zijn denken de mens bevredigen, als hij het verworven heeft na gelovig gebed tot God. Want Die alleen kan hem opheldering geven of en wanneer hij juist denkt. Gelooft hij aan een God van liefde, wijsheid en almacht - dan is dat helemaal voldoende om ook een overtuigd geloof te verkrijgen in leerstellingen die van God zijn uitgegaan, evenals om ook te kunnen onderkennen wat door mensen toegevoegd werd en in hoeverre dit met de waarheid overeenkomt. Want God als de eeuwige Waarheid zal hem steeds helpen en orde brengen in zijn denken. Hij zal hem oordeelsvermogen geven - als hij slechts gewillig is het juiste in te zien en zich voor de waarheid - voor dat wat hij als waarheid inziet - in te zetten tegenover zijn medemensen. Want God wil dat de waarheid verbreid wordt, omdat die alleen ten hogen voert en zalig maakt.

Amen

BD.4310

22 mei 1948

"Zalig zij die niet zien en toch geloven!"

"Zalig zij die niet zien en toch geloven!". Het is geen blind geloof dat door deze woorden van Mij gevraagd wordt - maar bedoeld is het geloof zonder bewijzen dat Ik ook van mijn discipelen verwachtte, maar niet vond. Dus sprak Ik tot hen: "Jullie

geloven omdat jullie zien, doch zalig zijn zij die niet zien en toch geloven!". Ikzelf was hun een zichtbaar bewijs. Mijn wonderen overtuigden hen, mijn wijsheid beseften ze en dus geloofden zij dat Ik Gods Zoon was en ze volgden Mij na.

Hun geloof was wel ook een overtuigd geloof - de innerlijke stem vertelde het hun wie Ik zou zijn en hun leven in liefde dat de reden was dat Ik hen tot mijn discipelen koos, gaf hun ook de kracht dit in te zien en toch twijfelden zij vaak aan Mij. En steeds weer kwamen er twijfels in hen boven, en om ze te sterken maakte Ik Mij vrij vaak aan hen bekend. Ik openbaarde Mij aan hen in mijn goddelijkheid, Ik verlichtte hun geest, Ik opende hun innerlijk gezichtsvermogen zodat zij de schaar van engelen konden zien die Mij dienden - en zo bevrijd werden van iedere twijfel aan Mij - aan mijn goddelijkheid.

En toch was hun geloof zwak. Ik toonde Mij aan hen in alle kracht en steeds weer wankelden zij, zodat Ik Mij steeds opnieuw aan hen moest openbaren, omdat zij als mijn discipelen werkzaam moesten zijn, omdat zij mijn leer moesten uitdragen en de mensen het evangelie zouden brengen en daarom zelf diep gelovig moesten zijn - doch alleen omdat zij Mij zagen, geloofden zij.

Ik echter prijs zalig die niet zien en toch geloven, want het geloof, waarvoor geen bewijs te leveren is, is bij hen veel hoger te waarderen, het kan alleen in het hart verworven worden door werken van liefde en nadenken. Wel openbaar Ik mijzelf ook aan hen, doch alleen zo dat hun geloof eerst de openbaring als zodanig herkent - terwijl deze zonder geloof afgewezen kan worden.

Doch wie geloven wil zal het ook kunnen - omdat mijn geest in hem werkt als hij maar in Mij gelooft als de Liefde, Wijsheid en Almacht - en als hij leeft volgens mijn gebod van de liefde. Ik prijs hem zalig als hij zich dit geloof eigen maakt, als er voor hem geen bewijzen nodig zijn, als hij alleen maar het werkzaam zijn van de geest als bewijs laat gelden dat evenzo betwijfeld kan worden maar dat wordt ingezien door hem die in de liefde leeft - en die daarom eens zalig zal worden.

Amen

BD.4936

16 juli 1950

De geloofskracht van een levend, doch verkeerd geloof

Er zijn maar weinig mensen die vast staan in het juiste en ware geloof, dus een geloof dat ook overeenkomt met de waarheid. Toch waardeer Ik ook het geloof van hen die niet in de waarheid onderricht zijn, die ook echt geloven in datgene wat hun geleerd werd, die uit liefde tot Mij en hun naaste een levend geloof hebben

verkregen dat zij niet opgeven omdat zij dan bang zijn te zondigen. Zij vertrouwen dus op Mij en zijn er van overtuigd dat Ik hun bede verhoor.

Dus ook een onjuist geloof zal Ik niet beschamen, waaruit blijkt, dat zij die een verkeerd geloof hebben, ook op grond van hun geloof - buitengewone hulp kunnen ondervinden - waaruit dan echter niet de waarheid van dat wat door hen geloofd wordt, moet worden afgeleid, maar dat er alleen de kracht van een levend geloof door ervaren kan worden. Toch probeer Ik hen die een onjuist geloof hebben de zuivere waarheid te doen toekomen, die ze eens moeten aannemen - is het niet al op aarde dan in het hiernamaals, want de waarheid is absoluut noodzakelijk om zalig te worden.

Maar het zal veel moeilijker zijn bij hen de waarheid ingang te doen vinden, omdat de verkeerde leerstellingen te diep in hen geworteld zijn - en mijn tegenstander steeds weer nieuwe dwaalleren met de waarheid probeert te vermengen - wat hem ook des te makkelijker lukt, hoe meer de mensen blindelings geloven, dat wil zeggen: niet nadenken over de hun gebrachte geestelijke leringen.

De liefde echter is beslissend - want de liefde verlicht de geest. En in een liefdevol mens zullen vroeg of laat vanzelf bedenkingen opkomen - twijfel aan datgene wat als zuivere waarheid wordt voorgesteld. En daarom is de mens die in de liefde leeft vaak kritisch, maar daardoor maakt hij zich het makkelijkste los van verkeerde geloofsleren. Ofwel het geloof van degene die verkeerd gelooft, wordt door de liefde zo levend dat hij in Mij het liefdevolste en machtigste Wezen ziet voor wie niets onmogelijk is - en hij daaruit ook het diepe geloof in de wonderkracht van bepaalde zaken opbrengt, dat Ik dan ook niet beschaam ofschoon zijn geloof van de waarheid afwijkt, en er nooit een leer mijn toestemming kan krijgen die de mensen op dwaalwegen leidt.

Voor Mij is wel alles mogelijk, doch alleen de kinderlijke liefde en het onbegrensde vertrouwen van een mens op mijn hulp spoort Mij aan, die hem ten deel te laten vallen - omdat Ik u, mensen de belofte gegeven heb, dat Ik een vast geloof niet te schande zal laten worden dat Ik u alles geef waarom u vraagt, als u in geest en in waarheid bid - en een vast, onwrikbaar geloof is ook de waarborg voor een gebed in geest en in waarheid.

Amen

BD.5173

18 juli 1951

Een waarschuwende stem tot de ongelovigen

Iedere dag brengt u het einde dichterbij. De tijd vliegt voorbij, maar de mensheid is het zich niet bewust wat iedere dag nog voor haar betekent, wat ze zich nog zou kunnen verwerven, en hoe snel de tijd voorbij is die haar nog overblijft tot het einde. De mensheid denkt niet aan het einde - daarom leeft ze zorgeloos verder of maakt zich alleen maar zorgen over aardse dingen. De mensheid is blind en doet niets om ziende te worden, ze leeft en gaat toch de dood tegemoet, terwijl ze zich echter het eeuwige leven verwerven moet zolang ze op aarde vertoeft. En toch kan er niets anders geschieden, dan haar door zieners of profeten het naderende einde te verkondigen, er kan haar alleen het evangelie gegeven worden - en gered is degene die daaraan gelooft.

De mensen echter leven zonder geloof. Wat hun, door God - door Jezus Christus - en vanuit het hiernamaals geleerd wordt, wijzen zij weliswaar niet altijd openlijk af, maar het ware geloof eraan, de innerlijke overtuiging er van, bezitten ze niet, en daarom is hun geloof zonder waarde. Doch u, mensen moet dat geloof verwerven, wilt u niet verloren gaan.

Want zonder geloof roept u God niet aan en bidt u Hem niet om genadegaven, om u geschikt te kunnen maken voor het hiernamaals. Zonder geloof stelt u zich niet in verbinding met Jezus Christus, die alleen de weg is tot het eeuwige leven. Zonder geloof hebt u geen bewust aards leven met een geestelijk doel, maar slechts een zuiver aards leven dat zonder gevolg blijft voor de eeuwigheid. Het geloof moet in u opleven - of tot een overtuigd geloof worden, wanneer het tot nu toe slechts een vormgeloof is geweest.

En daarom moet u luisteren naar wat u door Gods dienaren verkondigd wordt. U mag niet alles direct afwijzen, maar u moet de moeite nemen na te denken over wat u gepredikt wordt. Bent u van goede wil, dan zal het u ook niet moeilijk vallen te geloven - en dan stelt u zich ook al bewust op het einde in. U rekent dan met de mogelijkheid van een einde en keert in uzelf, u tracht u te veranderen, want het ware geloof bewerkstelligt dat, als u van goede wil bent.

De goede wil zal ook steeds de liefde tot ontplooiing brengen, daar een goede wil altijd uit een goed hart opstijgt - en de liefde helpt om overtuigd te geloven. Daarom zullen goede mensen die in liefde werkzaam zijn ook veel eerder aan het einde geloven, want dat geloof ontspringt uit de liefde en wordt steeds door de liefde gevoed. Probeer slechts een waar geloof te verwerven - een levend geloof - dat u aanspoort tot arbeid aan uw ziel. En als u dat verkregen hebt, draag het over op uw medemensen, want de nood onder de mensheid is groot, juist omdat haar het ware geloof ontbreekt aan Jezus Christus als Verlosser - en aan een eeuwig leven in het geestelijke rijk. Dit is voor de mensen een onwerkelijk begrip, en in het gunstigste geval belijden zij het alleen maar met de mond, maar hun hart weet er niets van. Dan ontbreekt het de mensen aan 'n weten en aan kracht om zich te veranderen, en

dan gaat het aardse leven voorbij zonder tot het doel geleid te hebben - tot een rijpheid, die hun het eeuwige leven verzekert.

En het einde komt steeds nader, en wie zonder geloof blijft, gaat een verschrikkelijk einde tegemoet, een lot, waar hij met ontzetting voor terugschrok als hij ervan wist. Gods boden - Zijn door Hemzelf gekozen dienaren - verkondigen het de mensen en wijzen steeds weer op het naderende einde. Luister naar hen als zij tot u komen, en denk er over na wat zij u verkondigen, en reken met de mogelijkheid dat zij u de waarheid gezegd hebben. Dan zult u een verandering tot liefde nastreven, dan zal u het aardse leven niet meer zo belangrijk toeschijnen, en u zult uw zorgen meer op uw ziel richten - en dan hoeft u ook het naderende einde niet te vrezen.

Amen

BD.5353

6 april 1952

Geloofsarmoede

Hoe arm zijn de mensen die geen geloof hebben, die niet geloven aan een God als Schepper en Vader van eeuwigheid - die in Jezus Christus het verlossingswerk volbracht, om Zijn schepselen te bevrijden van een onwaardige keten, die zij zich door eigen schuld lieten aanleggen.

Hoe arm zijn de mensen die zonder geloof door het leven gaan, want zij bezitten niets dan vergankelijke goederen die hun door het lot waren toebedeeld om hun aardse levensopdracht te kunnen vervullen en die voor hen nu het voornaamste zijn, die zij ijverig trachten te vermeerderen in plaats van de materie te overwinnen. Een juist geloof zou hun leven een andere inhoud geven, want zij zouden bezig zijn voor de eeuwigheid voor het leven van de ziel na de dood. Zonder geloof echter is al hun denken alleen op het aardse leven gericht - het is een toestand van aanhoudende zorg voor het vergankelijke.

De mensen werken daarom voor de dood - niet voor het leven. Zij zijn reeds arm op aarde, maar ze gaan nog armer het geestelijke rijk binnen waaraan ze op aarde niet wilden geloven. Zij komen naakt en armzalig in het hiernamaals aan, en onmetelijke smarten en duisternis is hun lot. Maar zij hebben zichzelf dat lot geschapen, want zij zijn op aarde niet zonder 'n weten geweest over God als Schepper en Vader - over Jezus Christus als Verlosser. Zij namen de leringen daarover niet aan - wat zij wel gekund hadden als zij maar gewillig geweest waren opheldering over hun aardse levensdoel te verkrijgen, want deze wil is het fundament van het geloof.

De mens moet slechts willen geloven, dan zal hij ook kunnen geloven. Het weten over God wordt ieder mens eens bijgebracht. En denkt hij maar na over wat de aanleiding en het doel mag zijn van zijn aardse bestaan, dan helpt God hem ook zeker het ware inzicht te verkrijgen, want dan is de wil klaarblijkelijk van zins vast te staan in de waarheid.

Ieder mens weet dat hij geen tegenbewijzen kan leveren, en daarom zich ook niet mag aanmatigen af te wijzen wat hem over God en Zijn verlossingswerk, Zijn onbegrensde Macht, Wijsheid en Liefde verkondigd wordt. En daarom moet hij trachten opheldering te verkrijgen, en door dit pogen zal hij beloond worden, omdat God zelf degene aanneemt die zijn gedachten al vragend in de oneindigheid zendt. Deze zal kunnen geloven en een onmetelijke rijkdom verwerven door zijn geloof, terwijl de mens zonder geloof nog dat verliezen zal wat hij aards bezit. Hij is in de ware zin van het woord arm - want niets geeft hem hoop en vertrouwen, niets geeft hem kracht als hij in moeilijkheden verkeert - als hij niet aan God als een Vader, aan Jezus Christus als zijn Verlosser geloven kan, naar wie hij moet streven om voor eeuwig zalig te zijn.

Amen

BD.5726

13 juli 1953

Een sterk geloof - Het navolgen van Jezus

Volg Mij na en u zult een onwrikbaar geloof verwerven. Doch het geloof kan in de mens niet eerder levend worden dan dat hij een leven in liefde leidt, dan dat hij de weg gaat die Ik zelf gegaan ben op aarde, de weg van onbaatzuchtige naastenliefde. U kunt voor uzelf ook wel een verstandelijk geloof verwerven, dat wil zeggen: door met het verstand, door logische gevolgtrekkingen in uzelf overtuigd te worden van Mij als Schepper en Bewaarder, of ook van Hem, die zich voor u aan het kruis liet slaan. U gelooft dan ook, maar kunt met zo'n geloof niet veel beginnen. Het is dan enkel een vaststelling van feiten die weliswaar ook niet bewezen kunnen worden, maar u toch niet meer laten twijfelen. Wat echter is een levend geloof?

Het is een geloof dat leeft en waarvan het leven wordt bewezen of bevestigd door daden van ongewone aard. Een geloof dat zich in staat acht tot iets ongewoons in het vaste bewustzijn het met mijn ondersteuning ook tot stand te brengen. Een levend geloof bewijst zijn kracht, het stelt zonder twijfel mijn hulp voorop, en de mens is in staat door zo'n geloof dingen te volbrengen die als een wonder worden gezien en die toch slechts de uitwerking van een levend geloof zijn. En zo'n geloof

is alleen te verkrijgen door een leven van onbaatzuchtige naastenliefde naar mijn voorbeeld op aarde, omdat de liefde de kracht is die alles bewerkstelligt. Wie in de liefde leeft neemt zoveel kracht van Mij in ontvangst dat hij haar op de een of andere manier zou willen laten werken. Door zijn liefdadigheid voelt hij ook mijn tegenwoordigheid, en dit bewustzijn laat hem ook alles wat zijn hart hem ingeeft ten uitvoer brengen.

Liefde en een levend geloof zijn onafscheidelijk. Daarom moet aan de mensen op de eerste plaats de liefde gepredikt worden opdat zij tot dit levend geloof komen. Want het verstandelijk geloof is geen vervanging voor het levend geloof, want het eerste zal falen zodra de mensen geconfronteerd worden met grote nood. Het zal verschrompelen en de mens zal in de ware zin van het woord kleingelovig zijn - misschien zelfs zijn geloof opgeven, omdat hem de kracht van de liefde ontbreekt. Om een vast geloof worstelen en proberen het te bereiken wil zeggen: zich steeds meer te oefenen in liefde, zichzelf te overwinnen en de eigenliefde in onbaatzuchtige naastenliefde te veranderen. Dit vraagt een strijd tegen alle begeerten, maar deze strijd levert een hoog loon op, want wie een levend geloof heeft, kent geen angst, geen zorgen en geen twijfel meer. Hij voelt zich geborgen in Mij, in wie hij gelooft. Hij voelt zich niet meer eenzaam maar gaat elke stap met Mij - Degene die in hem leeft en alles met hem tot stand brengt. Wie een levend geloof heeft is overwinnaar over leven en dood, want hem staat de kracht uit God ter beschikking. Hij is zo innig met Mij verbonden dat hij zich steeds van mijn kracht bedient en alles volbrengt, omdat hij gelooft.

Amen

BD.6033

25 augustus 1954

De weg van de liefde en het geloof

U moet de weg van de liefde en het geloof gaan als u tot Mij wilt komen en de eeuwige zaligheid bereiken. U moet alleen maar geloven dat u geschapen werd door een Macht, die u liefheeft en die u daarom in een staat van volmaaktheid wil zien. Want alleen wat volmaakt is kan met die Macht verbonden zijn en zalig wezen - en ze wil ook weten dat u zalig bent omdat ze u liefheeft.

U moet in Mij geloven, die u vanuit mijn liefde geschapen heb. Reeds het aanvaarden van wat u nog niet geloven kunt zal u ertoe aanzetten uzelf aan deze Macht te onderwerpen, en met steeds meer overtuiging zult u dan leren geloven, omdat deze erkenning reeds een uiting van uw oerwezen is, daar u volmaakt van

Mij bent uitgegaan - en ook zolang volmaakt bleef, als u Mij erkende als uw God en Schepper van eeuwigheid.

Doch u gaf uw volmaaktheid vrijwillig op toen u zich van Mij afkeerde, en zich wendde tot hem die wel deel had aan uw schepping door zijn wil, maar toch eerst de kracht om te scheppen van Mij ontving. U erkende een ander - en verloochende daardoor Mij. En pas als u Mij in vrije wil weer zult herkennen en erkennen als uw God en Vader van eeuwigheid, pas dan bent u weer de staat van volmaaktheid binnengegaan die u een vertoeven in mijn nabijheid mogelijk maakt.

Dus verlang Ik vooreerst het geloof in Mij. Maar u kunt alleen het ware geloof verkrijgen als in u een licht ontstoken wordt, dat u helder inzicht geeft. Wat u geloven moet, daar moet u ook met overtuiging als waarheid voor kunnen instaan, en het moet op de eerste plaats duidelijk door u worden ingezien. Er moet iets wat tot dusver voor u verborgen was door een licht helder verlicht worden, en dat licht is de liefdesvonk die in u ontstoken moet worden en die ook gemakkelijk ontstoken kan worden, als u zich tot Mij wendt zodat de straal van mijn liefde in uw hart kan vallen en ontbranden, dat wil zeggen: dat u nu reeds alleen maar doet waartoe een stem in u u aanspoort, dat u datgene doet wat u zelf wilt dat het geschiedt.

Ieder van u, mensen kan zich verplaatsen in de toestand van zijn medemens die zich in nood bevindt en hij zal weten wat hem dan begerenswaardig toeschijnt. Dus moet hij zelf ook zo handelen tegenover de naaste. Dit gevoel zal in ieder mens aanwezig zijn, dat hij het zelf als een weldaad ondervindt, als hij geholpen wordt - dus weet hij ook uit zichzelf, dat hij net zo moet handelen. En wie toegeeft aan deze innerlijke aandrang die opent zijn hart en kan door de straal van mijn liefde getroffen worden. En dan kan er een licht in hem gaan stralen dat hem het helderste inzicht geeft.

Dan wordt zijn geloof levend door de liefde, terwijl het voordien slechts een zuiver verstandelijk geloof zijn kan, dat wel mijn bestaan als God en Schepper aanvaard, maar dat hem toch niet de weg wijst naar Mij, zijn Vader van eeuwigheid. Dit inzicht bewerkt alleen de liefde in het mensenhart en daarom zeg Ik, dat u de weg van het geloof en de liefde moet gaan dat het geloof zonder liefde nog geen waar geloof genoemd kan worden, dat de liefde het geloof pas levend laat worden en dat er zonder liefde ook geen inzicht mogelijk is, omdat het verstand alleen nooit de samenhang zou kunnen doorgronden, die de liefde in het hart van een mens echter gemakkelijk begrijpt.

Een geloof zonder liefde kan ook heel gemakkelijk weer worden opgegeven, terwijl een door de liefde levend geworden geloof voor eeuwig niet meer wordt prijsgegeven. Want het weten is dan tot overtuiging geworden, waarvoor van de mens vooreerst alleen een geloof verlangd wordt, opdat de mens zichzelf en zijn gevoelens ordent met het oog op die Macht, die hem geschapen heeft. En naargelang

de sterkte van zijn verlangen zelf met de Schepper in verbinding te treden, zal dan ook de aanstraling door mijn liefde kunnen plaatshebben. Doch in volle vrijheid van wil moet de mens tot Mij komen, in volle vrijheid van wil moet hij de weg van liefde en geloof gaan, die dan ook onherroepelijk naar Mij en de eeuwige zaligheid voeren zal.

Amen

BD.6481

20 februari 1956

Gericht aan godloochenaars

U beschouwt u als onafhankelijke wezens, zolang u niet aan een God gelooft, aan wie u uw bestaan hebt te danken. Want dat u geleid wordt door Zijn wil, waarvan uw bestaan afhankelijk is, daar wilt u niets van weten.

En toch weet u dat u niet in staat bent zelf het leven naar wens vorm te geven en dat u ook niet in staat bent zelf het leven met een dag te verlengen. U weet dus dat u afhankelijk bent van een Macht, of als u deze loochent, van een wet, waaraan u natuurlijkerwijze onderworpen bent.

Deze natuurwet moet u accepteren. Het staat u echter tegen een Wezen als Wetgever te erkennen, het staat u tegen te erkennen dat uw bestaan een doel of een bestemming heeft, omdat in u nog te veel van de gezindheid is van hem die eertijds met zijn Schepper brak en zichzelf neerzette als alleen beslissend en alleen werkend tegenover alle wezens die hij in deze verkeerde gezindheid door middel van Gods kracht voortbracht.

U mensen bent dit door hem voortgebrachte wezenlijke en u hebt dezelfde mentaliteit als hij. Ook u erkent Gods bestaan niet. U hebt dezelfde innerlijke gevoelens die hem vervulden en hem tot zijn afval van God dreven. Zolang u God niet onderkent en erkent, bent u nog vol van duivelse geest, arrogant, vertrouwend op uw eigen kracht en bovendien vol eigenliefde, om welke reden ook uw denken verkeerd gericht is en u in een verduisterde geestestoestand op aarde vertoeft. Wat u denkt aan wijsheid te bezitten, maakt u steeds aanmatigender en zelfbewuster. En toch is het volledig waardeloze kennis, omdat het alleen dingen betreft die op het moment van de dood voor u zijn uitgedoofd. Ieder die God loochent - die meent dat er geen verband is tussen Zijn macht en hemzelf - is van God geïsoleerd. En hij blijft ook geïsoleerd na zijn dood, doch hij blijft bestaan.

De dood wist hem niet uit, zoals hij abusievelijk aanneemt in het aardse leven. Hij blijft verder zichzelf bewust als wezen, alleen ziet hij in dat hij krachteloos is, wanneer hij hetzelfde zou willen doen wat hij in het aardse leven gedaan heeft.

En dan neemt hij vaak bezit van de kracht van mensen die van gelijke gezindheid zijn en sterkt dezen enkel nog in hun verkeerde denken. Want al het aan God weerspannige staat nog in verbinding, zowel met elkaar als ook met het wezen dat als eerste de scheiding van God voltrok. God plaatste wel al het geestelijke als zelfstandig buiten zich, opdat het zich zou zien als zelfstandig wezen. Hijzelf verbrak echter niet de band met deze afzonderlijke wezens, maar doorstraalde hen voortdurend met de kracht van Zijn liefde.

En zolang zij de kracht van Zijn liefde in ontvangst namen, waren zij zalig. Toen echter het eerst geschapen wezen die straling van Gods liefde afwees, toen het deze vanuit een arrogant denken niet meer nodig meende te hebben, wees het tegelijkertijd God zelf af en isoleerde zich geheel van Hem. En het werd daardoor onzalig en verduisterd van geest. En zodoende is het "loochenen van een Godheid" altijd een onfeilbaar bewijs aanhanger te zijn van hem die eens in opstand kwam tegen God.

In het aardse leven kan de mens gemakkelijk tot het inzicht komen, afhankelijk te zijn van de wil van een Macht die over hem te zeggen heeft. Want daarvoor worden teveel bewijzen gegeven, aan hem zelf en zijn omgeving.

Doch God bepaalt nooit de wil van de mensen zo te denken als juist is volgens de goddelijke ordening, maar Hij geeft iedere mens opheldering die naar licht verlangt.

Er is geen verontschuldiging voor een mens die God loochent. Want iedere mens kan Hem onderkennen als hij zijn geestelijke hoogmoed - het reeds sinds vele generaties bestaande probleem - opgeeft. Als hij klein en deemoedig in gedachten vragen stelt, die hem zeker beantwoord zullen worden en hem het geloof aan een God kunnen schenken. Iedere godloochenaar is geestelijk arrogant. En deze arrogantie verhindert hem ook vragen te stellen, omdat hij zich een weten aanmatigt terwijl hij absoluut onwetend is. En iedere godloochenaar heeft omgang met mensen die geloven aan een God en Schepper van eeuwigheid die hun bestaan bepaalt.

En door dezen wordt hij er steeds weer toe gebracht na te denken. Weigert hij echter innerlijk, dan heeft hij nog niets van zijn vroegere weerstand opgegeven. En hij zal ook moeilijk in het rijk hierna opheldering aannemen, als er geen voorbede voor hem wordt gedaan.

Voor wie dus God loochent, is weg naar het eeuwige vaderland nog eindeloos ver.

Amen

BD.6874

18 juli 1957

De zegen van de twijfel - Waarheid

Dat er steeds weer twijfels in uw hart binnensluipen is in zoverre gunstig, dat u dan nadenkt over vragen die u bezighouden - en dat u nu ook door middel van gedachten beïnvloed kunt worden door de wezens die trachten uw twijfels op te lossen. Bedoeld zijn echter alleen zulke twijfels die een serieuze zoeker overvallen, die er toe aansporen steeds meer te zoeken en te vragen. Niet echter de twijfels die de onverschillige mensen een reden menen te geven het hun aangeboden weten af te wijzen, omdat zij dit helemaal niet verlangen en die daarom nooit met een bringer van de waarheid willen instemmen. Hun twijfels zijn altijd alleen maar uitvluchten - en een vlucht terug in de duisternis - wanneer hun al eens een licht wordt geboden.

Ernstige zoekers echter zijn niet dadelijk tevreden, en hun twijfels kunnen voor hen tot zegen worden als zij het vragen niet nalaten. Juist dat vragen geeft de wezens van het licht de mogelijkheid steeds weer door middel van gedachten op hen in te werken - tot hun denken tot klaarheid gekomen is - en hun tot zekerheid geworden is wat hun nog twijfelachtig toescheen.

De denkende mens zal ook meestal niet oppervlakkig zijn, zodat hij eenvoudig afwijst wat hem niet geloofwaardig voorkomt - hij onderzoekt diepgaander voordat hij een leer die tot hem komt geheel verwerpt. Twijfel kan dus tot opheldering leiden, twijfel kan u behoeden voor het aannemen van dwaling, maar alleen als de mens zich beijvert in de waarheid te wandelen. Daarom is de mens die zijn twijfels laat horen niet te veroordelen, want die getuigen van een ware ernst. Maar hij moet ook de mogelijkheid benutten en niet eerder rusten tot hij innerlijk tot volle overtuiging gekomen is - zodat hij dan - of die kennis als waarheid aanneemt - of als dwaling kan afwijzen. En de twijfels helpen hem er bij om tot deze overtuiging te komen.

Een mens die zichzelf voor wetend houdt, kan niet meer onderricht worden, want hij opent zich niet meer voor de stromen uit de lichtvolle wereld. Hij laat alleen zijn verstand werken - maar hij luistert niet naar wat hem door hen die weten wordt toegefluisterd.

Maar een mens die twijfelt, onderzoekt - hij vraagt, en gelooft dan ook wel deze twijfels op te kunnen lossen. En zodra hij ernstig naar de waarheid verlangt, kan hij er op vertrouwen dat zijn denken dan ook juist geleid wordt, want de serieuze zoeker naar de waarheid heeft deze waarborg, omdat God - als de eeuwige Waarheid zelf - zich ook door hem laat vinden.

Daarom bepaalt de mens ook zelf de waarde van zijn kennis die hij zich tot ideëel eigendom maakt, omdat deze nu afhankelijk is van de sterkte van zijn verlangen naar de waarheid. En daarom moet hij voor zichzelf rekenschap afleggen - want iedereen weet dat mensen zich vergissen kunnen, en dat hij daarom niet bouwen kan op een kennis die hem door mensen werd verschaft. Hij moet daarom ook bereid zijn genoemde kennis op te geven wanneer hij de zuivere waarheid ontvangen kan. En zuivere waarheid kan hij alleen daar verlangen en in ontvangst nemen waar de bron van waarheid is. Dus moet hij ook de reeds aangenomen kennis eerst aan God voorleggen en Hem verzoeken - hem duidelijk te laten inzien in hoeverre deze overeenkomt met de waarheid. En God zal deze bede waarlijk verhoren en hem misschien ook twijfel in zijn hart leggen aan de waarheid van zijn kennis tot nu toe. Want het overbrengen van de zuivere waarheid kan pas dan plaatsvinden, als de mens zich openstelt, om nu uit de hoogste bron in ontvangst te nemen wat hij begeert: de zuivere waarheid uit God! Het betreft hier voornamelijk geestelijk weten, maar ook aards worden de gedachten van de mens dan juist geleid, die deze weg tot God - tot de Bron der waarheid - genomen heeft.

En de diepe innerlijke zekerheid - de vaste overtuiging - die hem nu vervult, is de beste waarborg dat hij de goede weg gegaan is, want geen tegenwerping zal hem ooit meer in zijn opvatting doen wankelen. Hij zal ook tegenover zijn medemensen zijn overtuiging kunnen verdedigen en niet opnieuw in twijfel geraken, het zij, dat er nieuwe problemen opgeworpen worden die hij dan ook met een gerust hart op dezelfde wijze zal laten oplossen. Want God geeft allen de waarheid die haar maar ernstig begeren, maar Hij zal ze onthouden aan diegenen die op hun eigen kracht vertrouwen, die puur verstandelijk trachten te doorgronden wat God alleen weet.

Amen

BD.6876

22 juli 1957

Geloof zonder liefde is dood

U zou uzelf voor eeuwig niet kunnen verlossen als Ik niet voor u het verlossingswerk zou hebben volbracht. Het was mijn liefde, die u uit een rampzalige toestand wilde uittillen, die uw eigen schuld was. Bijgevolg was het voor u een werk van genade en erbarmen het was een geschenk dat u zonder uw eigen verdienste ter beschikking staat, als u weer zalig wilt worden, zoals u was in het allereerste begin.

Daarom het gezegde: "U kunt alleen uit genade zalig worden". Zonder dit verlossingswerk zou u zich de zaligheid nooit hebben kunnen verwerven, want uw kracht was te gering om uzelf op te heffen uit de diepte en uw wil was nog meer

verzwakt, zodat u ook niet naar de vrijwording uit de keten van satan gestreefd zou hebben.

U moet dus onvoorwaardelijk een beroep doen op de genaden van het verlossingswerk. En dat vereist in de eerste plaats het geloof in de goddelijke Verlosser Jezus Christus, in wie Ikzelf Mij belichaamde om voor u, mensen te lijden en te sterven - om als "Mens" Jezus eerst een genadeschat te verwerven voor u. Zonder dat geloof in Mij zal u zich nimmer met Mij in verbinding stellen en Mij verzoeken om hulp, om versterking van wil en kracht, om de weg opwaarts af te kunnen leggen.

Wat is echter te verstaan onder "gelooven" in de goddelijke Verlosser? Wanneer de woorden: "Ik geloof in Hem" alleen voldoende zouden zijn, dan was waarlijk het grootste deel van de mensheid zeker van de verlossing, want deze woorden worden heel vaak en door veel mensen uitgesproken. Met deze woorden alleen kan Ik echter geen genoegen nemen om eeuwig geluk te schenken volgens mijn belofte: "Wie in Mij gelooft zal zalig worden".

Ik verlang een levend geloof, de volle innerlijke overtuiging van datgene wat u mensen geleerd wordt over het kruisoffer door hen, die in mijn opdracht u het evangelie verkondigen. Om tot deze innerlijke overtuiging te komen is echter reeds een ontwaakte geest vereist, die de mens van binnen uit opheldering verschaft, die hem het inzicht ontsluit over de aanleiding - over de beweegreden van het liefdewerk, dat de "Mens" Jezus volbracht heeft. Pas wat de mens begrijpt, kan hij ook overtuigd geloven.

Derhalve moet de mens de geestvonk in zich de mogelijkheid geven zich te uiten, wat weer alleen de liefde bewerkt. Een geheel liefdeloos mens kan ook de woorden uitspreken: "Ik geloof in Jezus Christus" maar hem ontbreekt de innerlijke overtuiging en dus kan hij zich ook niet de zaligheid verwerven. Alleen de liefde herkent de beweegreden van mijn liefde, en daarom verlang Ik een door de liefde levend geworden geloof. Maar ook het begrip liefde moet worden toegelicht, want ook dit woord wordt vaak misbruikt. Liefde zult u, mensen steeds voelen, maar welke kant op deze liefde van u is gericht - dat moet u uzelf vragen. U moet leren onderscheiden tussen de verlangende en de gevende liefde, de aardse en de zuiver goddelijke liefde die steeds gelukkig wil maken.

Dat een aards gerichte liefde niet de goddelijke geestvonk in u tot leven wekt, is dus begrijpelijk. Dus moet het de onbaatzuchtige liefde zijn, die gelukkig wil maken, die eerst in de mens ontstoken moet worden en dan het "werken van de geest in hem", toelaat. Deze liefde is kracht die de mens nooit met rust laat die haar eenmaal in zich ontstoken heeft, die onophoudelijk aanspoort om werkzaam te zijn in liefde, waarvoor gevoelsopwellingen niet voldoende zijn - maar die de mens zelf in zijn

wezen verandert zodat hij steeds meer contact zoekt met Mij, want: "Wie in de liefde blijft die blijft in Mij en Ik in hem" En zo'n liefde brengt dan ook het levend geloof voort, want de verbinding met Mij - door de liefde kan hem nu ook het helderste inzicht verschaffen, zodat hem ook de betekenis van het verlossingswerk in alle helderheid duidelijk is en hem nu niets meer in zijn geloof aan het wankelen kan brengen.

"Wie in de liefde blijft die blijft in Mij en Ik in hem". Wie deze woorden ernstig overdenkt moet dan ook inzien dat een mens die door de liefde ten nauwste met Mij verbonden is, ook met de kracht van mijn liefde doorstraald wordt - dat deze stroom van kracht ook in hem wordt uitgestort, dat deze krachtstroom nu echter ook geen werkeloosheid meer toelaat.

Die liefdekracht moet dus op een of andere wijze een uitwerking hebben - en wel op een wijze die ook van de Bron van die kracht getuigt in een door God gewilde activiteit, namelijk in werken van liefde van allerlei aard.

Zo'n mens kan niet meer zonder daden van liefde leven zodra hij door de kracht van mijn liefde doorstroomd wordt, en zo zal zijn liefde zich vanzelf bewijzen door het beoefenen van goede werken. De mens zal dan van zijn liefde tot Mij als het ware blijk geven door daden van onbaatzuchtige naastenliefde en zich daardoor steeds vaster met Mij verenigen en dientengevolge gered zijn voor tijd en eeuwigheid. Dan gelooft hij ook in Mij en mijn verlossingswerk, dan heeft hij reeds de verbinding gevonden, want zijn blijken van liefde laten zien dat hij vrij is van mijn tegenstander - die voor de liefde vlucht, omdat hij zelf zonder enige liefde is.

Geen mens die zonder liefde is zal een levend geloof hebben - en geen mens zal liefde in zich voelen die deze niet in goede werken tot uitdrukking brengt want de liefde is in zich een kracht die aanspoort tot liefdevolle werkzaamheid.

Dat is ook de reden waarom in de laatste tijd geen levend geloof in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk meer te vinden is - omdat de liefde onder de mensen verkoeld is. Daarom moet steeds weer de liefde als het voornaamste gepredikt worden. De liefde tot de naaste moet zo sterk naar voren worden gebracht, omdat deze pas het bewijs is van de liefde tot Mij. De naastenliefde zal ook steeds daden vergen, het zij van lichamelijk of geestelijke aard, aardse of geestelijke hulpverlening die begrijpelijkerwijs is. Hoe gemakkelijk is dit alles toch te begrijpen, hoe verward is en blijft echter het denken van de mensen zonder liefde. De "verlossing" bestaat echter daarin dat de mens zijn weerstand opgeeft en zich weer laat aanstralen door de kracht van mijn liefde - zoals eens, toen het geestelijk wezen nog volmaakt was. Eens bent u vanuit de liefde uitgegaan en allen zult u weer tot liefde worden, want pas dan zult u zalig zijn en blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.6925

21 september 1957

Het kunnen geloven vereist het willen geloven

Te kunnen geloven vereist een willen geloven. U zult die mensen niet kunnen overtuigen die niet de wil opbrengen om tot de waarheid te komen want door hun onwil stellen zij zich bloot aan de inwerking van Gods tegenstander, wiens prooi zij steeds meer worden en die hen steeds alleen maar beïnvloeden zal zich af te sluiten van iedere binnenvloeiende stroom van de kant van God.

Geestelijk weten laat zich niet bewijzen, het moet geloofd worden. Maar er wordt ook geen blind geloof van de mensen gevraagd, de waarheid wordt de mens voorgelegd, maar het wordt aan hem zelf overgelaten hoe hij zich er tegenover instelt, want van God uit wordt de vrijheid van wil van ieder mens in acht genomen. De mens staat als het ware op een tweesprong zodra hem een geestelijk weten wordt aangeboden, hij kan het aannemen maar ook afwijzen.

Om deze beslissing te nemen moet echter zijn wil actief worden. Wijst de mens het hem aangeboden geestelijke goed af zonder enig onderzoek, dan mag hij niet zeggen, dat hij het niet geloven kan maar hij moet zeggen: Ik wil het niet geloven. Heeft hij echter de wil tot inzicht te komen dan zal hij ook gaan onderzoeken, en daarna pas terecht iets verwerpen, als hij er niet mee akkoord kan gaan, of, hij zal een innerlijke overtuiging verwerven en geloven ofschoon hem geen bewijzen gegeven kunnen worden.

Bij wie van goede wil is zal ook het denken juist geëld worden, zelfs wanneer hij tot dusver niets wilde aanvaarden wat als geestelijk weten betiteld kan worden. Ook een blind geloof is waardeloos, en pas een innerlijk overtuigd geloof heeft de zegen ervan tot gevolg. Een overtuigd geloof echter kan alleen dan verkregen worden als de mens tot inzicht wil komen, als hij opheldering verlangt over verborgen zaken, over geheimen die het menselijke verstand niet onthullen kan.

Ieder mens zal en kan veronderstellen dat hij maar een beperkte kennis bezit, dat er dus voor hem nog veel onopgeloste problemen zijn. Wanneer deze problemen aardse vragen betreffen, kunnen ze ook verstandelijk opgelost worden. De resultaten kunnen beproefd en ook gewijzigd worden - en dan kunnen bewijzen worden geleverd voor de juistheid van het denken van de mensen.

Er bestaat echter naast de aardse wereld ook nog een geestelijke wereld. Weliswaar kan ook dit alleen maar "geloofd" worden - maar ook uit deze geestelijke wereld

worden de mensen openbaringen toegestuurd: die bijna reeds als bewijzen zouden kunnen gelden - maar altijd ook 'n zekere twijfel open laten. die de mens nu zelf overwinnen moet, waarvoor zijn wil nodig is.

Hij kan zich bewijzen verschaffen en zo een overtuigd geloof verkrijgen, doch hij moet ook willen. Want wie er niets voor doet kan ook niets voor zich verwerven en geschonken kan het geloof de mens niet worden, omdat anders niet van een vrije wilsbeslissing gesproken zou kunnen worden.

In de eerste plaats moet de mens geloven willen en dan door een leven in liefde zich geschikt maken te leren onderscheiden, want nooit mag hij dwaling geloven, en hij heeft het recht af te wijzen wat voor hem niet mogelijk is te geloven - als hij het ernstig meent en zich verweert tegen iedere aanvoer van geestelijke leringen.

Het kunnen geloven vereist het willen geloven. Een blind geloof is God niet welgevallig, het bewijst de onverschilligheid tegenover de waarheid en het juiste inzicht. De mens moet zijn verstand gebruiken maar niet alleen zijn verstand, veeleer moest hij ook zijn hart raadplegen, wat zoveel betekent als, dat hij ook op zijn gevoelens moet letten. Want door het hart wil Hij zich openbaren aan wie het de mens vaak zwaar valt te geloven - die echter ook de wil beloont als deze goed en juist gericht is.

Amen

BD.6976

25 november 1957

De wilsvrijheid schakelt bewijzen om te geloven uit

Geen mens kan gedwongen worden om te geloven, om welke reden het onmogelijk is dat goddelijke openbaringen zo gegeven worden dat er niet aan getwijfeld kan worden. Maar ze zijn als goddelijke openbaringen te herkennen door hem, die de ernstige wil heeft verlicht te worden - die zich dus geheel onvooringenomen wat dat betreft instelt en oprecht onderzoekt. Werd echter de mensen een onweerlegbaar bewijs gegeven dat zij door God zelf aangesproken worden, dan zou ook hun denken en willen door dat bewijs bepaald worden - dus een vrije wilsbeslissing uitschakelen, die echter zin en doel van het aardse leven is.

Het zou waarlijk voor God niet moeilijk zijn de mensen zo aan te spreken dat zij Zijn bestaan niet meer zouden kunnen betwijfelen, maar dan zou de doelstelling van het leven zijn nagelaten, want de vergoddelijking van het geschapen wezen is een

daad van de vrije wil, daarom moet deze onaangetast blijven en sluit dit om die reden een absoluut bewijs uit. Maar toch is het voor ieder mens mogelijk zichzelf de innerlijke overtuiging te verschaffen - want zodra zijn wil aanvankelijk voor God gekozen heeft, doordat hij bewust met Hem in contact zou willen treden, geeft God hem zelf blijken van Zijn liefde, wijsheid en almacht. Hij openbaart zich dan zelf aan hem op een wijze dat hij niet meer twijfelen kan en gelukkig is met het verkregen inzicht.

De genade van Gods openbaringen valt ieder mens ten deel, doch niet ieder mens gebruikt haar ook - en komt zo tot inzicht. De schepping zelf is reeds een openbaring van God en die alleen al kon de mens als een levend bewijs dienen - ze zou hem kunnen overtuigen van een eeuwige scheppende Geest, die zich door deze schepping openbaart. Maar ook de schepping mag geen dwingend bewijs zijn om te geloven. Daarom kan de mens ook het ontstaan van de schepping op 'n andere manier trachten te funderen, wat hij ook doen zal krachtens zijn vrije wil als hij zichzelf isoleert van God door een weerspannig willen en een innerlijk dat tegen God gericht is.

Deze mens kan dus niet geloven omdat hij niet geloven wil. En zo iemand een onweerlegbaar bewijs te geven zou zijn wil alleen maar dwang opleggen, en het zo verkregen geloof zou dan helemaal doelloos zijn. En daarom zullen er in de wereld, dat wil zeggen: onder de mensen van deze aarde steeds verschillende meningen zijn, omdat de mensen niet allen van gelijke wil zijn en alle niet de genaden die hen toestromen op dezelfde manier gebruiken.

Maar voor ieder persoonlijk bestaat er de mogelijkheid zich eenmaal ernstig bezig te houden met gedachten aan een Macht, met wie hij zelf in verbinding staat door de toevoer van kracht - die hem in het leven houdt. De mogelijkheid bestaat dat hij een vergelijking trekt tussen zichzelf en de door hem gemaakte dingen; tussen zichzelf en Hem, die hem liet ontstaan. Hij kan dan tot het inzicht komen dat een "God" niet te loochenen valt - die alles geschapen heeft - en dat zijn eigen bestaan hem deze God bewijst. En dan kan hij ook verder voortbouwen op deze overtuiging en nu ook de openbaringen van God voor mogelijk houden - en zijn leven ook overeenkomstig deze openbaringen leiden - wat hem ook een steeds duidelijker inzicht zal opleveren - en zo ook een geloof vrij van twijfel - ook zonder bewijzen.

De wil van de mens mag dus niet aangetast worden, als de weg over de aarde hem succes zal opleveren, dat hij zich vergoddelijkt en als een vrij wezen van deze aarde kan heengaan. Maar de wil moet aangespoord worden zich in de goede richting te bewegen, en dat geschiedt door genaden - door noodlottige gebeurtenissen - door bijzondere belevissen - door het samenbrengen van mensen met verschillende denkrichtingen - en van tijd tot tijd ook door het doen toekomen van goddelijke openbaringen.

En stelt de mens zich niet duidelijk weerspanning op tegenover deze genaden, dan kunnen ze ook een positieve uitwerking hebben - en dan is zo de mogelijkheid gegeven dat de wil verandert, dat de mens niet alles afwijst wat hem tevoren ongeloofwaardig leek, dat dus zijn gedachten er zich mee bezighouden en met een goede wil ook juist geleid kunnen worden, zonder dwang.

De mens moet maar een ding inzien: dat hij zwak en klein is en niet met zijn verstand alleen alles kan doorgronden. Het gevoel van eigen zwakheid en gebrek aan kennis en inzicht kan hem drijven naar de Macht, die hij als boven zich staand nu niet meer loochenen kan.

Wie zich zelf echter wijs waant, wie zijn verstand te hoog aanslaat, zal nimmer tot waarheid en wijsheid komen. Want hij verleent de kracht die hem zou willen doorstromen geen toegang, omdat hij zichzelf van haar isoleert. In vrije wil moet de mens zich aan deze Macht onderwerpen, dan pas zal hij inzien hoe hij zelf tegenover deze Macht staat en hij zal weten wat hij is, wat hij was - en wat hij weer moet worden.

Amen

BD.7292

24 februari 1959

Blind geloof - Dood christendom

Het is moeilijk de mensen ervan te overtuigen dat Ik Mij niet tevreden kan laten stellen met uiterlijkheden - en hieronder versta Ik het formalistisch meelopen met menselijke zeden en gebruiken die geheel waardeloos zijn, juist omdat ze slechts een "meelopen" betekenen, overgenomen gewoontes of gebruiken die maar schijn zijn en Mij dus niet welgevallig kunnen zijn. Want Ik wil waarheid, een levend christendom. Ik wil dat de mensen ijverig meedoen en zelf meelevend, want voor het dode zal Ik nooit en te nimmer begrip hebben of mijn toestemming kunnen geven. Dood is echter alles wat de mensen zich eigen maken of van medemensen overnemen, zonder zelf eenmaal serieus daarover een standpunt te hebben ingenomen. En wanneer een mens dus door zijn opvoeding tot een bepaalde opvatting werd gebracht, heeft hij de plicht zodra hij denken kan, zichzelf een mening te vormen, en pas wat hij dan in vrije wil aanneemt of afwijst, is zijn eigen gedachtegoed waarvoor hij zich moet verantwoorden, hoe hij het benut heeft.

Maar hij zal zich ook moeten verantwoorden voor een blind geloof. Zo'n geloof zal hem nooit kunnen worden aangerekend als aan God welgevallig, want Ik kan het

niet goedkeuren als gedachteloos en zonder bezwaar alles wordt geloofd en de mens zelf in het geheel niet onderzoekt wat er van hem verlangd wordt te geloven. Hij zal er zich ook nooit op kunnen beroepen door leraren zo onderwezen te zijn, want hij is, als mens die zelf denken kan, ook in staat na te denken over wat men van hem verlangt te geloven. En hij zal ook in zijn denken juist geleid worden als het hem ernst is achter de waarheid te komen. Deze ernstige wil echter ontbreekt de meeste mensen, en zij nemen daarom veel gedachteloos aan en zijn nu van mening ware christenen te zijn, wanneer zij de leerstellingen die Jezus Christus betreffen niet afwijzen. Het is echter nog lang geen geloof dat zij bezitten, want een geloof dat voor Mij waarde heeft moet levend zijn en kan alleen door een serieuze instelling verworven worden. Waar is deze echter te vinden?

De mensen nemen vaak genoegen met het eenmalig onderricht uit hun jeugd, dat zij nu in het leven meenemen en dat hen nu geloven laat dat de kennis ervan voldoende is, en zij voelen zich nu niet verder verantwoordelijk tegenover hun God en Schepper. Hoe ver bevinden dezen zich nog op een dwaalspoor en hoe leeg zullen zij eens voor Mij staan, wanneer Ik van hen verantwoording verlang voor hun aardse leven. Doch zij zijn niet te overtuigen van hun verkeerde denken, anders zouden zij zich moeite geven er dieper in door te dringen en zij zouden zich met een levendige geest bezighouden met de tot dusver dode kennis die zij bezitten.

Er zijn er maar weinige die daar geen genoegen mee nemen en op zoek gaan om de waarheid te vinden. En deze weinigen zullen haar ook vinden omdat zij in hun binnenste Mijzelf zoeken, die de eeuwige Waarheid ben. Maar alle mensen zouden kunnen Mij zoeken. Want alle mensen kunnen denken en iedere ernstige gedachte zou hen op de juiste weg leiden, daar Ik dan zelf al bereid ben mijn handen uit te strekken en allen die licht verlangen uit de duisternis in het licht te trekken. Doch zolang een mens niet inziet dat hij zich op de verkeerde weg bevindt, ziet hij ook niet om naar de juiste weg. En de mensen geloven over de juiste weg te gaan, omdat het hun ingeprent wordt door leiders die zelf nog niet de juiste weg gevonden hebben.

En zo is het aan ieder persoonlijk overgelaten, maar indirect wordt ook ieder afzonderlijk steeds weer geholpen. Hij wordt in gedachten aangespoord over zichzelf na te denken en zich af te vragen hoe hij zich wel staande zal houden als hij zich zal moeten verantwoorden tegenover Mij. En als hij bij zulke innerlijke vragen langere tijd blijft stilstaan, zal Ik ze hem ook beantwoorden, want alleen zijn wil vraag Ik, dat die zich bewust naar Mij wendt. Dan zal Ik nimmer van zijn zijde wijken tot hij op de juiste weg gaat, waar hij Mij zoekt en heel zeker ook vinden zal.

Amen

BD.7462

24 november 1959

Vrees is gebrek aan geloof

Het is mijn wil dat u niet vreest maar steeds alleen maar gelooft in een liefhebbende en almachtige God en Vader die u niet in uw nood laat. Vrees echter is een gebrek aan geloof. Vrees hebben is onbekendheid met de liefde en almacht van God, Die uw Vader wil zijn. Want zodra u gelooft dat Ik u liefheb zoals een Vader zijn kind liefheeft, kunt u er ook zeker van zijn dat Ik u niets laat overkomen, wat ook de vijand van uw ziel ooit tegen u zal ondernemen. Mijn beschermende vaderhand is steeds bereid in te grijpen wanneer het erom gaat mijn kind redding te brengen in zijn nood. En in nood bent u als u vreest, het zij lichamelijk of geestelijk. U bent in moeilijkheden als u ongerust en moedeloos bent, omdat u niet de geloofskracht bezit dat u niets gebeuren kan zolang u zich tot Mij wendt en Mij vraagt om bescherming en hulp.

Maar ofschoon uw verstand u dat zelf keer op keer zegt, blijft uw hart toch angstig en bedroefd. En dat is het, waar u zelf uitkomst moet bieden doordat u de band met Mij zo innig als mogelijk tot stand brengt. Met Mij, uw Vader van eeuwigheid, die alleen daarop wacht dat u in innig gebed tot Mij komt en Mij uw zorgen toevertrouwt. Deze innige overgave aan Mij verlang Ik om ook uw hart de innerlijke rust te verschaffen die u nog ontbreekt. U moet met al uw verlangens tot Mij komen en op geheel kinderlijke wijze om hulp vragen - en Ik zal u verhoren, omdat Ik u liefheb zoals een Vader zijn kinderen liefheeft. Hoe moeilijk echter valt het u vaak naar Mij toe te komen en met Mij samenspraak te houden. Hoe vaak blijft u ver weg en kwelt u zichzelf met uw zorgen - terwijl het toch zo eenvoudig is ze door Mij te laten dragen en er vrij van te worden.

U hebt een liefhebbende Vader die uw aardse leven graag mooi voor u wil vormgeven - als u maar zelf Hem het recht daartoe geeft door de vanzelfsprekendheid van een innige band met Mij. Wie met Mij verbonden is kent geen nood meer. Maar de moeilijkheden beginnen zodra u de band losmaakt, omdat Ik u geen ketenen aanleg, maar zeer naar uw vrijwillige overgave aan Mij verlang. Dat moet u laten zien door innige liefde en een vertrouwelijk contact, doordat u al uw zorgen aan Mij toevertrouwt en Mij vraagt dat Ik ze van u afneem. Dan hoeft u maar te wachten en het zal gebeuren zoals u het wenst - u zult vrij zijn van alle zorgen. En als u bedreigd wordt door de krachten der duisternis, ook dan hoeft u geen angst te hebben. Want ze kunnen u niets doen zolang uw wil Mij geldt, zolang uw verlangen uitgaat naar Mij en de uiteindelijke vereniging met Mij. Stel uzelf daarom steeds alleen de vraag waar uw innerlijkste verlangen op gericht is. En als dit Mij betreft, dan kunt u er ook vast op vertrouwen dat ook mijn verlangen naar u, u niet zal opgeven - dat Ik u beschermen zal tegen elke benauwenis, vanwaar die

ook komen mag. Eenmaal wil Ik u bezitten en zal daarom niet toelaten dat u voor Mij verloren gaat, zolang u zelf ook Mij als doel hebt en u naar Mij streeft. Daarom is elke zorg en angst onnodig. U bent van Mij en zult voor eeuwig de mijne blijven.

Amen

BD.8096

7 februari 1962

Verandering tot liefde en geloof

Ik wil u binnenleiden in mijn rijk van licht en heerlijkheid - want Ik heb u lief - en Ik wil met u verbonden zijn en blijven tot in alle eeuwigheid. Doch deze verbinding kan alleen plaatsvinden met wezens die zich gelijk gemaakt hebben aan mijn oerwezen, die zich weer gevormd hebben zoals zij in het allereerste begin waren toen zij in alle volmaaktheid van Mij waren uitgegaan, d.w.z. dat zij alleen maar licht en liefde waren. Derhalve moeten zij weer tot licht en liefde worden - want zij hadden hun voormalige staat in vrije wil veranderd in het tegendeel.

Dit weer omvormen - de verandering tot volmaaktheid - is echter wederom een werk van de vrije wil van mijn schepselen, en daarom kan er ook een eindeloos lange tijd voorbijgaan tot deze verandering totaal ten einde is gebracht.

Doch omdat mijn eindeloze liefde het wezen altijd begeleidt en hem alle mogelijkheden verschaft, zal het zodoende ook eenmaal dat doel bereiken. Het werk van omvorming zal eens voltooid zijn en mijn rijk van het licht en heerlijkheid zal het wezen weer opnemen. Ik zal Mij met hem verenigen en eeuwige zaligheid zal hem beschoren zijn.

U, mensen die op de aarde vertoeft om juist deze verandering - terug tot liefde - ten einde te brengen: u moet in mijn liefde voor u geloven. Dan zult u ook proberen dichter bij Mij te komen en de aanstraling van mijn liefde begeren. U moet weten dat uzelf zich in de stroom van vuur van mijn liefde bevindt, dat u echter alleen, naar de mate van uw wil de werkzaamheid er van bespeurt. En u moet weten dat Ik niet eerder rusten zal tot ook u onderduikt in de zee van mijn liefde - en weer versmolten bent met Mij voor eeuwig. U moet dit geloven, want het bewijs zult u pas mogen ervaren als u uw doel bereikt hebt. Dus het geloof moet u nu in uw aardse leven aansporen tot een leefwijze naar mijn wil, dat u vooreerst moeite doet in de liefde te leven zoals mijn geboden het u leren - en dat u dan door het vervullen van mijn geboden tot een weten komt dat het de waarheid is wat u gelooft.

Want u kunt uzelf die overtuiging verschaffen als u een leven in onzelfzuchtige naastenliefde leidt, dat u waarlijk een weten ontsluit dat u gelukkig zal maken. De heerlijkheden van mijn rijk kunnen u wel voorgehouden worden, opdat u ze nastreeft, doch tot het echte geloven daaraan zult u pas komen als u mijn geboden van de liefde vervult. Want dan zult u ook mijn liefde tot u gewaar worden en u zult in staat zijn mijzelf als een God van liefde te herkennen. Ik verlang vurig naar de liefde van mijn schepselen en Ik wil dat zij naar Mij, als kinderen naar hun Vader, verlangen, om ze nu vast te kunnen pakken en met mijn liefde gelukkig te maken, die hun gelukzaligheid bereidt.

En wist u hoe zegenrijk de uitwerking van ieder werk in onbaatzuchtige liefde is, dan zou u zichzelf waarlijk veranderen en u in korte tijd tot liefde vormen, en u zou dan uw aardse levensdoel vervuld hebben. Maar dit alles moet uw vrije wil teweegbrengen.

Daarom is het mijn voortdurende liefdevolle zorg u door mijn aanspreken te bewegen om werkzaam te zijn in liefde, u aan te sporen de liefde te ontplooien, u mijn discipelen van de eindtijd te sturen, die u het evangelie van de liefde verkondigen. Want de liefde kan door niets anders vervangen worden - de liefde moet ieder mens in vrije wil in zich ontsteken en haar tot een heldere vlam laten worden.

En deze liefde zal zich verenigen met Mij, die de eeuwige Liefde ben. Want de liefde kan niet anders dan naar Mij toesnellen. En zodra Ik de mensen dan weer kan aanstralen zoals in het allereerste begin, zal ook het wezen weer tot zijn oertoestand veranderd zijn. Het is zelf weer liefde en is nu versmolten met Mij tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.8128

18 maart 1962

Het geloof in Gods tegenwoordigheid

Ik ben bij u aanwezig zodra u zich in geest en in waarheid met Mij verbindt. U, mensen echter zoekt Mij nog steeds in de verte. Er zijn er maar weinige die zich als kind aan Mij overgeven en zo de juiste verhouding met Mij tot stand brengen. Doch de meerderheid der mensen spreekt wel van een God en Schepper, zij geloven ook aan een Wezen met onbepaalde macht, maar ze geloven ook dat dit Wezen eindeloos ver en vreemd voor hen is, zij weten niet dat Ik als hun God en Schepper contact

met hen wil hebben, dat zijzelf echter deze verbinding weer tot stand moeten brengen - omdat zij het zelf waren die zich eertijds van Mij verwijderden - en nu het dus ook zelf zijn moeten die weer naar Mij toe moeten komen.

Doch zij zijn ook niet in staat innig te bidden, dat wil zeggen: in geest en in waarheid samen met Mij te praten of ook maar een innige roep die uit hun hart komt naar Mij op te zenden. Zij bedienen zich alleen van aangeleerde gebeden, die voor Mij geen waarde hebben die Ik niet hoor en daarom ook niet verhoren kan, want Ik wil in geest en in waarheid aangeroepen worden. Ik wil dat innige gedachten naar Mij opstijgen, die Mij nu ook aanleiding geven, Mij naar hem die bidt over te buigen, dichter bij hem te komen om bij hem aanwezig te zijn.

Maar gezegend zijn zij die deze innige band met Mij reeds zijn aangegaan, die Mij dus door een gebed in geest en in waarheid aanleiding geven om bij hen te zijn en die Ik ook daarom kan aanspreken door middel van gedachten of, hoorbaar wanneer de staat van rijpheid dit toelaat. U moet alleen erg naar mijn tegenwoordigheid verlangen en deze toelaten. Doch mijn nabijheid vereist ook een gereinigd hart, dat door de liefde zich heeft klaargemaakt als woonplaats, die Ikzelf dan betrekken kan.

Geloof u, mensen echter in een God met wie u uzelf verbinden kunt, dan is ook uw levenswandel een wandel in liefde, anders zou u dit geloof niet bezitten, want het geloof wordt pas levend door de liefde. De mensheid is echter zonder liefde, want de liefde is verkoeld onder de mensen. Daarom is er ook maar zelden een levend geloof te vinden - een geloof dat Mij zoekt en de mens ertoe aanzet met Mij in contact te komen - want de liefde is reeds de band met Mij - door werken van liefde trekt de mens Mij zelf naar zich toe en brengt Mij ertoe bij hem aanwezig te zijn.

En zo is de liefde alleen beslissend in welke verhouding de mens tot Mij staat. Want waar de liefde in het hart ontbrandt, daar kan ook reeds een zachte innerlijke drang bespeurd worden waar Ik het doel van ben. Dus de liefdevolle mens zal ook bidden, en wel in geest en in waarheid, want de liefde in hem brengt de verbinding tot stand met de eeuwige Liefde - met Mij - die nu bij hem aanwezig kan zijn. En ben Ik bij hem, dan kan Ik Mij ook tegenover hem openbaren, Ik kan zijn gedachten leiden, Ik kan hem een gedachten rijkdom doen toekomen die hij alleen van Mij zelf ontvangen kan - Ik kan dan zelf in hem werkzaam zijn zoals Ik het beloofd heb. Maar steeds is mijn tegenwoordigheid noodzakelijk, en altijd zal alleen het werken in liefde Mij zelf aanleiding geven om bij hem aanwezig te zijn.

Hoe ver echter houden de mensen zelf zich van Mij verwijderd door hun liefdeloos leven. Zij kunnen Mij niet herkennen omdat zij nog in geestelijke duisternis verkeren. Daarom maken zij het Mij ook onmogelijk rechtstreeks op hen in te werken door hen in gedachten aan te spreken, want ze vernemen zoiets niet in hun "ver van God verwijderd zijn" en ze begrijpen het ook niet als zij door hun

medemensen er van zouden horen. Zij zijn ook moeilijk te bewegen om te geloven in een God, die hun Vader wil zijn, die hen als kinderen gelukkig zou willen maken wanneer zij de verbinding met Hem zoeken.

Zij kunnen niet geloven omdat zij geen liefde in zich hebben die eerst het geloof tot leven zou wekken. Daarom zijn zij ook niet in staat te bidden in geest en in waarheid, tenzij een overgrote nood over hen losbreekt en zij dan tot Mij roepen als de machtige Schepper van hemel en aarde, die ook hen geschapen heeft. En komt dan zo'n roep uit het hart, dan zal Ik hem horen en verhoren. Doch Ik alleen weet hoe de aard van het hart van ieder afzonderlijk mens is, Ik weet of aardse hulpverlening voor hem zegenrijk is of dat het beter is dat Ik hem voortijdig wegroep.

Amen

BD.8197

22 juni 1962

Zwak geloof - Ongelovigheid

Het geloof is onder de mensen zeer zwak geworden. De mensen kennen wel allen de leerstellingen die Mij, hun God en Schepper betreffen, zij nemen echter niet alles als waarheid aan wat hun als zodanig wordt uiteengezet, en zij verwerpen ook vaak die leerstellingen die volgens de waarheid zijn, omdat zij zelf niet in staat zijn deze te onderzoeken, ofwel de juiste weg niet gaan om te kunnen onderzoeken: de directe weg tot Mij, die hun waarlijk ook inzicht in de waarheid schenken zou.

Wat de mensen geleerd wordt van de kant van hen die zich aangesteld voelen is meestal ook gespeend van de waarheid. Het is een misvormde leer die daarom niet overeenkomstig de waarheid is, omdat zij zonder enig onderzoek werd overgenomen als goddelijke inspiratie - en nu ook nog het onvoorwaardelijke aannemen van deze leerstellingen geëist wordt, zodat ook de denkende mens het niet waagt om zelf te onderzoeken, om de waarheid van de dwaling te kunnen onderscheiden - doch hij zou het moeten - en hij zou het kunnen, als hij ernstig naar de zuivere waarheid verlangt en zich tot mijzelf zou wenden.

En zo is de mensheid ongelovig geworden, zodat ze vaak ook een God en Schepper niet meer erkennen wil en daardoor ook haar aardse weg niet doorgronden kan en bijgevolg de zin en de samenhang van de mensen met hun God en Schepper hun ook niet duidelijk te maken is. Ze zijn daarom ook niet op de hoogte van mijn wil, waarvan de vervulling hun een grote helderheid zou schenken.

En zodoende streeft geen mens er naar de weg terug tot Mij te gaan, als hij in die mate ongelovig is dat hij zelfs twijfelt aan het bestaan van een God en Schepper. En zo moet de mens eerst weer dat geloof verwerven dat hij ook verwerven kan, omdat hij kan denken en omdat hij ook geholpen wordt juist te denken als het om zulke innerlijke vragen gaat: in welke verhouding hij als geschapen wezen staat tot de Macht die het geschapen heeft.

En als de mens maar wil, kan hij ook tot het geloof komen - als hem zulke vragen bezighouden die in verband staan met zijn bestaan op deze aarde. Want altijd zullen lichtwezens zich om hem bekommeren en hem door middel van gedachten onderrichten, en dit volgens de waarheid zodra het hem erom te doen is de waarheid te verkrijgen. Maar dan zal hij ook spoedig weten dat het de wil van zijn Schepper is dat de mens een leven in liefde leidt. Hij zal het weten omdat hij zelf het gevoel in zich heeft van wat goed en wat slecht is omdat hij in zich een stille aanmanende stem heeft die hem Zijn wil bekend maakt. En leeft de mens nu volgens zijn innerlijke gevoelens, dan zal ook het geloof in hem spoedig levend zijn. Hij zal weten dat zijn innerlijk gevoelen juist is - dat er een Wezen is uit wiens macht hij voortgekomen is - en dat dit Wezen met Zijn liefde hem op het oog heeft. Want hij beseft snel de wijze wegen waarover hij geleid wordt en die hem duidelijk het aanwezig zijn van zo'n Macht bewijzen aan wie hij zijn bestaan te danken heeft.

En heeft hij nu deze gedachten verworven, dan zal hij zich ook door middel van zijn gedachten tot dat Wezen wenden en, omdat hij diens grote macht inziet, zich ook vrijwillig onder Hem plaatsen - zich laten leiden en dat machtige Wezen om Zijn bijstand vragen. Want hij voelt zich als mens zwak, maar wil niet tegen de wil van zo'n Macht in handelen.

Dan onderwerpt hij zijn wil aan Mij, de eeuwige Godheid - en dan kan hij er ook zeker van zijn dat hij door Mij omvat wordt en dat Ik hem nimmermeer opgeef tot hij zich met Mij verenigd heeft, tot hij zijn aardse opdracht vervuld heeft - die hem werd opgelegd voor zijn aardse bestaan en die nu altijd alleen daarin bestaat dat de mens zijn God en Vader onderkent en naar Mij streeft - dat hij zich onderwerpt aan mijn wil.

Dat hij dus Hem weer erkent als zijn God en Vader van eeuwigheid, van wie hij zich eens vrijwillig afwendde en daardoor in de diepte gevallen is, waaruit hij onherroepelijk weer ten hogen moet terugkeren - dat hij daarom vanwege dit doel over de aarde gaat. De mens moet leren geloven - en daarom moet hem een weten overeenkomstig de waarheid worden uiteengezet. Dan zal hij ook kunnen geloven, want dan zal hij Mij zijn God herkennen als zijn Vader en naar mijn liefde verlangen, die Ik hem ook onbeperkt schenk omdat hij eens uit mijn liefde is voortgekomen.

Ik kan hem echter op geen enkele wijze tot geloven dwingen in leerstellingen die het geestelijke rijk, die Mij zelf als God en Schepper betreffen. De mens moet zelf dat geloof verwerven en hij zal dat ook, als hij maar een leven in liefde leidt - als hij zijn best doet de eigenliefde te overwinnen en die in onzelfzuchtige naastenliefde te veranderen.

Hij wordt daarom innerlijk aangespoord, omdat mijn goddelijke liefdesvonk dit bewerkstelligt, die hem steeds ertoe probeert te brengen het goede te doen in onbaatzuchtigheid - en hij maar hoeft toe te geven aan de aandrang ervan. Want iedere liefdedaad schenkt hem een licht - en wat er nu van hem geëist wordt te geloven dat begrijpt hij steeds meer - hij neemt het aan en daardoor wordt zijn geloof levend.

Amen

BD.8503

20 mei 1963

God verlangt een levend geloof

Laat uw geloof in Mij altijd levend zijn, dat wil zeggen: neem geen genoegen met woorden of verzekeringen van mensen maar verbind u heel innig met Mij in gedachten en spreek tot Mij zoals een kind spreekt tot de Vader, eenvoudig en bescheiden en vol kinderlijk vertrouwen. Laat Mij als uw Vriend en Broeder steeds naast u gaan, en alles wat u innerlijk bezig houdt, deel Mij dat mee, steeds Mij om bijstand vragend, dat Ik u mag helpen om nog op aarde tot voltooiing te komen. U moet uw leven niet meer alleen leiden, u moet altijd om mijn nabijheid vragen en die ook voelen, want elke ernstige gedachte trekt Mij naar u toe. En wanneer uzelf de verbinding met Mij tot stand brengt, dan zal u ook altijd kracht toestromen die u weer gebruikt om werken van liefde te verrichten, dus sluit u zich door de liefde steeds inniger bij Mij aan. Wie dus zijn God en Schepper niet uitschakelt uit zijn gedachten, die staat ook elke dag en elk uur onder vaderlijke hoede. Zijn aardse leven zal altijd zo verlopen dat het tot heil is voor zijn ziel. Want wie in gedachten met Mij verbonden is, leidt reeds een geestelijk leven en diens ziel gaat gestaag opwaarts.

Hoeveel mensen echter gaan door het leven zonder aan hun God en Schepper te denken. Alleen wereldse gedachten vervullen hen steeds en angstvallig zorgen ze slechts voor het lichamelijk welzijn. En al noemen zij zich ook christen omdat ze tot een kerkelijke organisatie behoren, toch brengen ze maar bij tijd en wijle de verbinding met Mij tot stand, en deze is niet levend genoeg om hun geestelijk

resultaat op te leveren. Er is veel tot uiterlijke vorm geworden wat toch alleen waarde heeft als het wordt verricht in levend geloof, zoals ook het gebed niet is wat het zijn moet: een innige samenspraak van een kind met de Vader. Doch de mensen nemen genoeg met lege woorden die niet uit het hart komen, maar slechts door de mond worden uitgesproken.

Ik echter ben een levende God, voor Mij moet alles echt zijn. En daarom wil Ik ook een levend contact met u, dat echter ook een positieve ontwikkeling garandeert en de ziel tot haar doel voert. Want zou Ik wel een kind verlaten of het karig bedenken - zij het geestelijk of aards - dat zich innig met Mij verbonden heeft, voor wie Ik werkelijk de Vader ben, aan wie het zich onbekommerd toevertrouwt? Waar echter deze innige band ontbreekt, bestaat nog steeds een wijde kloof. Zo iemand zoekt Mij in de verte. Hij spreekt over Mij als over een Wezen dat voor hem onbereikbaar is, dat hij wel ter wille van Zijn macht erkent die hij niet loochenen kan bij het zien van de scheppingen. Die ook Zijn wijsheid accepteert die hem ook door de scheppingen bewezen wordt, die echter niets weet van de liefde van een God die een Vader wil zijn voor ieder schepsel, omdat hij zich niet ernstig bezig houdt met het Wezen dat hem in het leven riep. En zolang Ik voor de mensen alleen de verre God ben, zolang gaan zij zonder geestelijk resultaat door het aardse leven. Want hun ontbreekt de toevoer van kracht om de weg omhoog af te leggen. De kracht waarvoor toch een innige band van het schepsel met Mij nodig is om binnen te kunnen stralen.

Daarom zal ook ieder mens zijn doel bereiken die deze innige verhouding tot Mij tot stand kan brengen, die een levend geloof in Mij kenbaar maakt door een voortdurend verlangen naar mijn tegenwoordigheid. En zo'n verlangen vervul Ik en dan gaat de mens voortaan geen weg meer alleen. Steeds zal Ik hem leiden, steeds zal Ik zijn gedachten richten. En omdat Ik dan ook geen tegenstand ondervind, zal de mens ook geheel in mijn wil opgaan en zich steeds meer voltooien. Waar Ik deze toegang tot het hart van de mens heb gevonden, daar heeft mijn tegenstander zijn macht verloren, ofschoon hij nog alles zal proberen om hem weer voor zich te winnen. Maar mijn kracht die de mens door mijn tegenwoordigheid voortdurend in ontvangst zal nemen, weert hem af.

Laat daarom uw ziel tot leven komen, wat altijd dan gebeurt als Ik zelf op haar kan inwerken, als Ik zelf haar kan aanstralen met de kracht van mijn liefde, en dat maakt u steeds mogelijk door een innige band met Mij. Dan verlangt u naar Mij en dan is ook het gevaar geweken dat de tegenstander bezit van u neemt, die echter voor Mij vlucht en u niet lastig kan vallen zolang Ik bij u aanwezig ben. En u zult spoedig zover komen dat u niets meer onderneemt, dat u geen weg gaat, zonder Mij om mijn zegen gevraagd te hebben. En dan kunt u er ook zeker van zijn dat Ik aan uw zijde ben waarheen u ook gaat, dat Ik u door middel van uw gedachten onderricht en u kracht en licht laat toestromen. Maar dit alles is niet mogelijk als een mens zijn God

en Schepper alleen maar met de mond noemt, zonder een innerlijke drang de verbinding met deze God tot stand te brengen. Zijn aardse leven zal hem geen groot geestelijk voordeel opleveren, tenzij hij nog in zijn denken en doen verandert - dat hij Mij leert onderkennen en dan ook vurig in Mij gelooft.

Amen

BD.8594

23 augustus 1963

Pijnlijke middelen kunnen helpen om te geloven

Als de mensen toch maar wilden geloven in een God van liefde die hun hemelse vreugden zou willen bereiden. Doch gelet op de grote nood waardoor de mensen steeds weer getroffen worden, en bij het zien van de rampspoed en catastrofes van allerlei aard, kunnen zij dit geloof niet opbrengen dat ook elke nood alleen een werk van liefde mijnerzijds is omdat Ik weet waardoor de mens nog gered kan worden en tot zaligheid komt. De middelen die minder smartelijk zijn missen bij u hun uitwerking, en als Ik zachtzinnig tot u spreek, dan luistert u niet naar Mij. Toch moet u er toe gebracht worden u naar Mij te keren. En als alle lichtere middelen vergeefs zijn, moet Ik smartelijke middelen aanwenden opdat u aan Mij denkt en Mij om hulp vraagt en deze dan ook mag ondervinden, opdat u nu een God van liefde herkennen kunt. U zou waarlijk allen mijn liefdevol vaderlijk aanspreken kunnen vernemen, dat u alleen mijn wil bekend maakt. En zodra u deze wil vervult, kan ook uw leven rustig en toch succesvol verlopen. Slaat u echter geen acht op mijn zachtmoedige woorden, dan moet Ik Mij zelf duidelijker kenbaar maken, daar mijn liefde u niet opgeeft, omdat Ik alles probeer om u voor Mij te winnen, om u tot het leven te wekken dat eeuwig duurt. Want u behoort Mij toe en u houdt u alleen zelf van Mij verwijderd. Ik echter wil dat u uit eigen beweging weer tot Mij terugkeert. En wat u nu ook overkomt aan leed en zware beproevingen zijn altijd alleen maar middelen waarvan Ik inzie dat ze succes beloven en die Ik aanwend daar Ik u liefheb en u nimmer zal opgeven, al zou u zich nog zo lang tegen mijn liefde verzetten.

Verwonder u daarom niet wanneer de nood en ellende toenemen, want het einde nadert en Ik wil nog steeds zielen redden van het lot opnieuw verbannen te worden, wat alleen mogelijk is als Ik door u erkend word als God en Schepper, als u Mij in uw nood aanroept, gelovend dat er een Macht is die u helpen kan, uit Wie u zelf bent voortgekomen. En u mensen, geloof dat dan ook uw nood zal afnemen, dat u mijn hulp duidelijk zult ervaren. En dan zult u Mij ook als een God van liefde kunnen herkennen, want uw band met Mij geeft u ook een innerlijk licht over Mij zelf.

In de komende tijd echter zal er nog veel onheil over de aarde komen. En alleen zij die Mij reeds gevonden hebben zien daarin hulpmiddelen om de mensen uit hun geestelijke nood te helpen. De anderen echter zullen twijfelen, of een God van liefde geheel loochenen. Want zij zijn zo aan de wereld gebonden dat zij geen enkele binding hebben met het geestelijke rijk, met het rijk dat niet van deze wereld is. Hun denken en streven is louter werelds gericht en elke verwijzing naar een God slaan zij spottend af, tot zij eens in nood geraken waaruit ze geen uitweg meer zien. Dan kom Ik weer heel dicht bij hen. Ik laat gedachten aan een God die helpen kan in hen opkomen en de grote nood kan hen dan ook ertoe aanzetten zich tot deze God te wenden. Zo zullen u alle smartelijke gebeurtenissen, alle catastrofes en alle andere slagen van het noodlot begrijpelijk worden, want het is geen toeval. Integendeel, alles is door Mij beschikt of toegelaten opdat de zielen nog hulpmiddelen worden geschonken die hen Mij moeten laten vinden. Wanneer echter ook dan nog de harten verhard blijven, kan alleen nog maar een natuurnatuuraardcatastrofe van zeer grote omvang de mensen tot bezinning brengen. Maar ook dat dwingt niet om te geloven, want de totaal verstokte mensen zullen ook daarin geen hogere Macht willen zien en erkennen. Dan echter zijn zij geheel een prooi van mijn tegenstander geworden en het lot van een hernieuwde kluistering wacht hun zielen met zekerheid. Zolang echter de aarde nog in haar oude vorm bestaat probeer Ik de mensen te bewegen hun wil te veranderen en Ik wend nog vele middelen aan die u niet met de liefde van een God verenigbaar vindt. Doch Ik weet wat voor ieder persoonlijk van nut is. Ik weet de geaardheid van zijn ziel en daaraan beantwoordend werk Ik op hem in.

Maar u mensen bent gelukkig te noemen als u overtuigd bent van een liefhebbende God en Vader. Dan zult u alles wat u overkomt - al treft het u nog zo hard - met gelatenheid dragen, en steeds alleen tot Mij uw toevlucht nemen. En Ik zal u waarlijk niet teleurstellen, want een gelovig mens zal Ik altijd te hulp komen, omdat zijn geloof ook een ongewone inwerking toelaat. Het ware geloof echter komt voort uit de liefde, en die liefde snelt ook op Mij als de eeuwige Liefde toe. De mens knoopt een hechte band met Mij aan en hij zal zich nimmermeer van Mij verwijderen. Hij heeft op aarde de laatste wilsproef afgelegd, hij heeft in vrije wil voor Mij gekozen en zich definitief van mijn tegenstander losgemaakt. En dat alleen probeer Ik te bereiken zolang de mens nog op aarde vertoeft. Want Ik wil dat hij weer zijn ware vaderland kan binnengaan, dat hij het rijk betreden kan waar geluk en zaligheid is, waar al het leed voorbij is en hij nu dat leven vindt dat eeuwig duurt.

Amen

BD.8598

27 augustus 1963

De mens mag niet door bewijzen gedwongen worden om te geloven

Ik wil u geen dwang opleggen en daarom moet u vrij kunnen geloven. U mag niet door bewijzen gedwongen worden om te geloven. Nochtans is het voor u gemakkelijk met een goede wil uzelf een bewijs te verschaffen, als u ook uw hart laat spreken en niet alleen uw verstand. Als dan, volgens uw gevoel, mijn woord u weldadig aandoet, hebt u daarin al een bewijs - en laat dan ook uw hart spreken. Weet dat Ik Mij altijd alleen uit door het hart - en dan kunt u er ook van overtuigd zijn Mij te horen - en zo zal het u gemakkelijk vallen te geloven.

Ik moet u echter deze vrijheid laten, en daarom zult u nooit volledige bewijzen kunnen leveren dat u door Mij - uw Vader - rechtstreeks aangesproken wordt, en toch zult u zelf het bewijs in uw binnenste weten en innerlijk overtuigd zijn, als u maar van goede wil bent.

U moet dus geheel vrij blijven in uw wil om u met Mij in verbinding te stellen, wat echter niet het geval zou zijn als u door een bewijs gedwongen deze band alleen uit vrees tot stand zou brengen - als u dan wel aan Mij zou denken maar niet in liefde omdat zo'n verstandelijke verbinding waardeloos zou zijn voor uw ziel.

En daarom moet het u mogelijk zijn mijn woord ook af te wijzen omdat u eraan twijfelt of het wel mijn woord is, want het aannemen van mijn woord hangt van een bepaalde graad van liefde af, die dan echter ook de mens in staat stelt - het als mijn woord te herkennen. En daarom zal mijn woord alleen daar begrepen worden - in een mensenhart - waar de liefde reeds ontvlamd is. Dan kan er echter ook niet meer van een geestelijke dwang door het woord gesproken worden. Waar echter de liefde ontbreekt, daar heeft mijn woord niet de bewijskracht om toch nog aangenomen te worden.

Zo is dus ieder mens de keus opengelaten hoe hij zich instelt tegenover mijn woord. Maar het blijft toch een grote hulp dat de mens tevoren de juiste houding tegenover Mij aanneemt, wanneer hij het woord verstandelijk grondig overdenkt, als hij zich tenminste eerst eens met zulke gedachten bezighoudt, waartoe mijn woord hem kan aanzetten. Wanneer de mens het als menselijke opvattingen beziet en goedwillend onderzoekt welke waarde het als zodanig heeft, dan begint hij na te denken en dan kan hij ook daardoor een juiste instelling tegenover Mij verkrijgen. Doch altijd alleen, als hij een God boven zich weet en zich dan in gedachten met Mij verbindt, waartoe echter altijd een goede wil vereist is, daar anders ook ieder onderzoek achterwege blijft - en dan mijn woord zonder effect aan de oren van de mens voorbij gaat.

Dat verklaart dus ook waarom het slechts op zo weinig mensen indruk maakt, als ze door dienaren mijn woord uit den hogen ontvangen - omdat niet veel mensen de wil en het verlangen naar Mij hebben en omdat maar weinig mensen een leven van liefde leiden. Voor die mensen blijft dus mijn woord meestal een holle klank

waaraan zij geen enkele aandacht schenken, ook als het hun gebracht wordt. Maar wederom moet dat geen reden zijn voor mijn arbeiders in de wijngaard moede te worden in hun arbeid voor Mij en mijn rijk, want steeds weer zullen enkelen zich door Mij aangesproken voelen - en deze weinigen zijn dan ook nog gered van de ondergang.

En ter wille van deze weinigen verdraag Ik nog altijd mijn gericht, dat gezien de geestestoestand van de mensen reeds lang zou moeten hebben plaatsgevonden. Ik wijk echter niet af van de dag die Ik bepaald heb voor het einde sinds eeuwigheid. En steeds weer zullen er tot aan het einde toe zielen te vinden zijn die zich losmaken uit de keten van mijn tegenstander, die Ik nog in het laatste uur kan aanspreken en die door mijn woord ook worden aangeraakt, zodat zij nog veranderen en Mij hun wil schenken. Maar dit zal altijd geschieden zonder enige geloofsdwang, want zelfs wat als bewijs zou kunnen gelden zal door hen niet als zodanig worden aangezien. En alleen de liefdevolle, geestelijk ontwaakte mens kan niet meer twijfelen, omdat hem het werkzaam zijn van de geest alleen bewijs genoeg is voor de waarheid van dat wat Ik de mensen doe toekomen. Omdat het hun heel vanzelfsprekend voorkomt dat de Vader tot Zijn kinderen spreekt, zodat zij geen bewijs meer nodig hebben om overtuigd te kunnen geloven.

Zo zal de geestelijk ontwaakte en liefdevolle mens ook iedere dwaling als zodanig herkennen, want het licht is binnenin hem en dit verlicht zijn denken. Hij zal zich ook niet door verkeerde geestelijke opvattingen laten verblinden die als bedrieglijke schijnlichten van mijn tegenstander uitgaan, die steeds vanuit dezelfde opzet werkzaam zou willen zijn - en ook diegenen weer verblindt die geen juiste band met Mij hebben - en die daarom makkelijk aan mijn tegenstander ten prooi vallen, als zij zich niet verweren tegen zijn invloed door een sterk verlangen naar de waarheid. Dezen zal hij niet kunnen bedriegen, want het verlangen naar de waarheid is gelijk te stellen aan het verlangen naar Mij - en Ik zal hen waarlijk niet een prooi laten worden van de dwaling, want Ik wil licht brengen, overal waar nog geestelijke duisternis is. Ik wil de duisternis doorbreken maar niet versterken - en dat zal me ook daar lukken waar de mens naar licht verlangt.

Amen

BD.8722

11 januari 1964

Ongeloof in het aangesproken worden door God

U zult in de waarheid wandelen, als u zich door Mij laat onderrichten. U, mensen weet echter meestal niets van zo'n gebeuren, wat toch zo begrijpelijk is daar Ik als Vader steeds zal spreken tot mijn kinderen - als zij zelf maar gewillig zijn naar Mij te luisteren. En u zult dan ook nooit hoeven te vrezen dat u dwaling wordt toegezonden, want Ik ben zelf de Waarheid. U moet zo'n groot genadegeschenk mijnerzijds ook dankbaar aannemen en er gebruik van maken, daar u anders niet met een weten bedeed kunt worden dat u een inzicht verleent in alle gebieden.

Daarom kan Ik altijd ook alleen die mensen met mijn gaven bedenken die Mij de zekerheid geven dat zij de geestelijke leringen op de juiste wijze benutten, dat zij ze zelf in hun hart opnemen en dan ook zorg dragen voor de verbreiding ervan - naar hun beste willen en kunnen. Daarom verplicht het in ontvangst nemen van mijn woord van boven de ontvanger tot het doorgeven van dat wat hem van Mij wordt toegestuurd en wat de medemens nodig heeft voor het uitrijpen van zijn ziel. De ontvanger van mijn woord kan er dan ook zeker van zijn dat hij op iedere mogelijke wijze bij Mij steun zal ondervinden, die waarlijk weet hoe dringend nodig het is dat de mensen kennis nemen van mijn woord, daar zij zowel kracht als ook licht nodig hebben - en beide hun in de vorm van mijn woord wordt aangeboden.

Doch ook moet de medemens bereid zijn mijn kostelijke geestelijke gaven die u hem aanbied, aan te nemen. En zo is het ook bij hem afhankelijk van de vrije wil of er ook voor hem zegen uit voortvloeit - of ook hij licht en kracht ontvangt en opwaarts gaat in zijn ontwikkeling.

Menig mens met ware honger zal het geestelijke brood genieten en zich laven aan het levend water, en deze zal waarlijk ook de kracht aan het woord ontleen en zijn ziel zal uitrijpen. Voor anderen zal het slechts lectuur zijn die meer met het verstand dan met het hart wordt opgenomen. Maar aan dezen kan dan niet dezelfde graad van licht en kracht toestromen - omdat hun wil niet anders wenst dan zich kennis eigen te maken, dat dan echter net zo goed wereldse kennis genoemd kan worden, zelfs al heeft het een geestelijke inhoud. Doch de ziel gebruikt deze niet tot haar heil omdat alleen het menselijk verstand zich er mee bezig houdt - dit kiest weliswaar geestelijke thema's, omdat het door de ziel innerlijk daartoe wordt aangespoord - maar het bezorgt de ziel niet dat wat ze aan geestelijke spijs nodig heeft.

Ik echter weet in welke nood de zielen die op aarde leven zich bevinden, als hun niet duidelijk bijstand van mijn kant wordt verleend. En juist daarom tracht Ik de zielen aan te spreken op vaderlijke wijze, opdat zij zich als kinderen voelen en Mij dan ook vertrouwelijk tegemoet komen. Dan kan Ik ze ook spijzigen met het brood des hemels en Ik kan hen naar de Bron leiden waar zij het levende water kunnen putten.

De onwetendheid van de mensen dat er goddelijke openbaringen plaatsvinden, is reeds een bewijs hoe ver zij nog van Mij, hun Vader verwijderd zijn en dat zij nog niet de ware verhouding - als van een kind tot Mij - tot stand hebben gebracht. Want door de ware band met Mij schijnt het hun heel vanzelfsprekend toe dat zij met Mij, de Vader, spreken kunnen. En mijn kinderen luisteren naar wat Ik hun vertel. Altijd is de wil maatgevend om nauw met Mij verbonden te zijn en door Mij aangenomen te worden als kind - dat door de Vader altijd gelukkig gemaakt wil worden.

Maar daartoe behoort het vaste geloof in Mij als zijn God en Schepper, die als Vader Zijn kinderen met Zijn liefde gelukkig wil maken. Dan zal ook de mens de gedachte aannemelijk voorkomen dat de Vader van gedachten wisselt met Zijn kind, en dan zal dit begrip hebben voor goddelijke openbaringen - en ze ter harte nemen als de enige waarheid.

Dit is de eenvoudigste weg om tot Mij terug te keren als mens in dit aardse leven, want wordt deze weg ingeslagen, dat de mens zich met Mij verbindt, dan neem ook Ik - de Vader - geheel bezit van hem en sta hem nooit meer af aan de tegenstander. Want dan heb Ik recht op het eens door Mij geschapen wezen omdat het zich weer bij Mij wil aansluiten - en Mij weer als zijn God en Vader erkent.

Daar echter het einde nabij is, gelooft bijna geen mens eraan dat God zelf zich openbaart - hij beziet Mij als een heel ver afstaand Wezen, als hij tenminste nog gelooft aan een Macht, die hem het leven gaf. En toch probeer Ik het vertrouwen te winnen van het eens door Mij geschapen wezen - dat het zich "als kind aan Mij overgeeft" - en zo de verbinding tot stand brengt die nodig is om mijn liefdevolle woorden te horen. Dan hangt het alleen van de mens zelf af hoe hij mijn goddelijke openbaringen opneemt en benut. Maar omdat hij ze ontvangt, verzekert dit hem ook licht en kracht, die nooit zonder uitwerking zullen zijn.

Dat Ik tot hem spreken kan bestempelt hem ook als een dienaar in mijn wijngaard, en dan zal hij ook iedere opdracht die Ik hem nu opdraag nauwgezet uitvoeren. Hij zal niet meer als gescheiden van Mij op aarde leven maar met Mij als mijn knecht werkzaam zijn en steeds weer als mijn kind worden aangesproken, dat door de Vader innig geliefd wordt en dat ook diens liefde beantwoordt. Dan kan niets meer het kind van zijn Vader scheiden, want dan heeft de mens het doel bereikt waarvoor hij op aarde leeft hij is en blijft dan met Mij - de Vader - verbonden tot in alle eeuwigheid.

Amen

* * *